

SKUPNO SPOROČILO

**DOKAZI V PRITOŽBENEM POSTOPKU GLEDE
ZNAMKE:
VLOŽITEV, STRUKTURA IN PREDSTAVITEV DOKAZOV TER
OBRAVNAVA ZAUPNIH DOKAZOV**

MAREC 2021

1 OZADJE

Uradi za intelektualno lastnino v okviru Mreže Evropske unije za intelektualno lastnino⁽¹⁾ sodelujejo v okviru usklajevanja praks na področju znamk in modelov. Dogovorili so se o dodatnem dokumentu o skupni praksi/skupnih priporočilih glede znamk, katerega cilj je zagotoviti splošna priporočila v zvezi z dokazi v pritožbenem postopku glede znamke, zlasti glede vrste dokazov, dokaznih sredstev, virov in določitve ustreznih datumov, pa tudi strukture in predstavitve dokazov ter ravnanja z zaupnimi dokazi.

Dokument o skupni praksi/skupnih priporočilih je objavljen v tem skupnem sporočilu z namenom izboljšanja preglednost, pravne varnosti in predvidljivosti, ki naj bi prinesle koristi preizkuševalcem, notranjim in zunanjim pritožbenim organom ter uporabnikom.

Dokument o splošni praksi/splošnih priporočilih vsebuje vrsto napotkov oziroma nezavezujočih načel glede dokazov v pritožbenih postopkih glede znamke. **Obravnava** naslednja vprašanja:

- vrste dokazov in njihovo dopustnost med pritožbenim postopkom;
- dokazna sredstva in vire dokazov, vključno z njihovo pristnostjo, verodostojnostjo in zanesljivostjo;
- določitev upoštevnega datuma dokazov;
- načine predstavitve dokazov: strukturo in predstavitev dokazov, vključno s sprejemljivimi oblikami, velikostjo in obsegom, kazalom prilog in predlog;
- zaupnost dokazov.

Na **področje uporabe** skupne prakse/skupnih priporočil pa ne spadajo naslednja vprašanja:

- presoja dokazne vrednosti dokazov;
- vprašanja, povezana z jezikom;
- opis pravnih omejitev, ki preprečujejo izvajanje;
- posodabljanje smernic;
- naslednja dokazna sredstva: ustni dokazi, inšpekcije, izvedenska mnenja in zahteve po informacijah;
- postopek pred sodiščem zaradi kršitve znamke;
- okoliščine, v katerih bi morali pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic tretjim osebam ali drugim upravnim organom/sodiščem omogočiti dostop do zaupnih dokazov/podatkov, vloženih med postopkom; in
- zadeve, povezane z osebnimi podatki, razen anonimizacije.

2 SKUPNA PRAKSA

V naslednjem besedilu so povzeta ključna sporočila in stališča o načelih skupne prakse/skupnih priporočil. Celotno besedilo je na voljo v Prilogi 1.

⁽¹⁾ Vključno z notranjimi pritožbenimi organi v uradih za intelektualno lastnino, ki so del mreže.

NAČELA SKUPNE PRAKSE/ SKUPNIH PRIPOROČIL

SPLOŠNI POJMI

Dokazi; dopustnost dokazov med pritožbenim postopkom

V uvodnem poglavju so opisani splošni pojmi, opredeljene so štiri vrste dokazov in njihova dopustnost med pritožbenim postopkom. Zagotavlja skupno terminologijo, tj. skupen jezik, da opredeli vrste dokazov, ki so usklajeni s sodno prakso EU, in zagotavlja okvir skupnega razumevanja. Te opredelitve pojmov se uporabljajo le kot smernice, zlasti za stranke in njihove zastopnike, ter ustvarjajo večjo preglednost in predvidljivost, zlasti na ravni EU, v postopkih pred odborom za pritožbe urada EUIPO. Priporočljivo je, da tudi drugi pritožbeni organi uporabljajo te opredelitve pojmov, vendar le, če je to v skladu z ustrežno nacionalno zakonodajo. V tem poglavju so predstavljena tudi priporočila o dejavnih, ki jih je mogoče sprejeti *in prid* (npr. ali bodo dokazi verjetno pomembni za izid primera) ali *proti* (npr. ali stranka namerno uporablja taktiko odlašanja ali dokazuje hudo malomarnost) dopustnosti dokazov v pritožbenem postopku.

DOKAZNA SREDSTVA IN VIRI DOKAZOV

Predložitev dokumentov in dokaznih gradiv ; spletni dokazi: viri, zanesljivost in predložitev; pristnost, verodostojnost in zanesljivost dokazov ter merila za njihovo oceno

Prvo glavno poglavje dokumenta Skupna praksa/skupna priporočila vsebuje informacije v obliki neizčrpnega seznama dokaznih sredstev, ki se lahko predložijo v postopkih glede znamk. Poleg tega je v to poglavje vključena preglednica s povzetkom najpogostejših primerov znamk in ciljem predložitve dokazov. Poglavje vsebuje tudi obsežen oddelek, ki ponuja smernice glede virov, zanesljivosti in predložitvi spletnih dokazov, ter vključuje elektronske zbirke podatkov in spletišča za izmenjavo videoposnetkov in fotografij, hiperpovezave in naslove URL, platforme za trgovanje, aplikacije, metapodatke in dejavnike, ki lahko vplivajo na dostopnost informacij na internetu. Ponuja usklajen pristop k spletnim dokazom, ki je v skladu s skupno prakso – *Merila za ocenjevanje razkritja videzov izdelkov na internetu* ter poleg smernic za predložitev tovrstnih dokazov posledično zagotavlja večjo preglednost in predvidljivost. Nenazadnje to poglavje obravnava nekatere dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri oceni pristnosti in verodostojnosti dokazov.

DOLOČITEV UPOŠTEVNEGA DATUMA DOKAZOV

Dokumentarni dokazi: določitev datuma dokumentov; spletni dokazi: orodja za določitev upoštevnega datuma; obdobje in časovna razporeditev tržne raziskave

To poglavje ponuja smernice o nedatiranih ali nejasno datiranih dokumentarnih dokazih in neizčrpen seznam orodij, ki lahko pomagajo določiti datum objave določene dokazne vsebine na internetu. V tem okviru se lahko uporabljajo naslednja orodja: iskalniki in storitve arhiviranja spletišč, računalniško ustvarjeni časovni žigi ali forenzična programska orodja. Priporočila v zvezi s tem so v skladu s skupno prakso: *Merila za ocenjevanje razkritja videzov izdelkov na internetu*. Zadnja zadeva tega poglavja zagotavlja smernice glede obdobja in časovnega okvirja tržne raziskave.

NAČINI PREDLOŽITVE DOKAZOV

Predložitev dokazov: sprejemljive oblike, velikost in obseg; struktura dokazov; struktura tržnih raziskav; predloge

V prvem oddelku to poglavje obravnava, kako je treba predložiti različne vrste dokazov, pri vložitvah v papirni obliki (vključno z vložitvami katerega koli fizičnega elementa), elektronskih vložitvah, vložitvah po telefaksu in na nosilcih podatkov. Nadalje predstavlja posebne zahteve za izpise in posnetke zaslona ter se nanaša na velikost in obseg dokazov. Poleg tega ta oddelek vključuje zbirno preglednico: *Popoln opis vseh sprejetih oblik za predložitev dokazov v pritožbenih postopkih glede znamk*, ki temelji na praksi notranjih in zunanjih pritožbenih organov. To je lahko dragocen vir za uporabnike in njihove zastopnike pri oddaji vloge v določeni jurisdikciji ali v več jurisdikcijah. Drugi oddelek vsebuje priporočila o zgradbi kazala prilog in govori o posledicah predložitve nestrukturiranih dokazov. Poleg tega je bila za lažje sklicevanje uporabnikov, strank in njihovih zastopnikov, ustvarjena predloga kazala prilog, ki je bila kot Priloga 1 vključena k skupni praksi/skupnim priporočilom. Obsežen tretji oddelek v središču tega poglavja vsebuje podrobne informacije in priporočila o najboljših praksah glede strukture tržnih raziskav. Vsebuje smernice za oblikovanje in izvedbo tržne raziskave, ki bo predložena kot dokaz v postopkih glede znamk, pa tudi kontrolni seznam, ki ga lahko pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic uporabijo kot podporno orodje za oceno vsebine in standarda, ki bi mu morale ustrezati tržne raziskave. Nazadnje to poglavje predstavlja predloge za minimalne vsebinske standarde izjav pod prisego in izjav prič, o katerih je razpravljalo in soglašalo več deležnikov EU.

ZAUPNOST DOKAZOV

Obseg zahteve za zaupnost; sprejemljivi načini in čas za vložitev zahteve za zaupnost; merila za oceno zahteve za zaupnost; obdelava zaupnih podatkov v datotekah in odločbah; obdelava osebnih podatkov, osebnih podatkov v zvezi z zdravjem ter občutljivih podatkov v datotekah in odločbah (anonimizacija)

To poglavje vsebuje priporočila o tem, kako in kdaj je treba zahtevati zaupnost, vključno z vprašanjem obsega, časa, sprejemljivih oblik in utemeljitve zahteve za zaupnost. Zagotavlja tudi usklajen pristop k ocenjevanju. Pojasnjuje, da se izraz „zaupnost dokazov/podatkov“ nanaša na poslovanje in poslovne skrivnosti ter druge zaupne informacije. Poleg tega je treba upoštevati tudi ustrezna nacionalna pravila in, če je primerno, nacionalno sodno prakso, ki opredeljuje te pojme. Poleg tega to poglavje vsebuje praktične smernice o ravnanju z zaupnimi podatki pri pritožbenih organih in uradih za intelektualno lastnino držav članic v njihovih datotekah in odločbah (tako na spletu kot brez povezave), pri čemer je treba upoštevati, da nekateri pritožbeni organi ali uradi za intelektualno lastnino držav članic svojih odločb ali dokazov ne objavljajo na spletu, zato je treba priporočila, navedena v tem oddelku, uporabiti le v primeru, kadar je to primerno. Nazadnje to poglavje vsebuje nasvete o tem, kaj je mogoče anonimizirati v datotekah in odločbah pritožbenih organov ali uradov za intelektualno lastnino držav članic (tako na spletu kot brez povezave), ter pojasnjuje, ali je treba to storiti na izrecno zahtevo ali po uradni dolžnosti.

3 IZVAJANJE

Kot pri prejšnjih objavah skupnih praks/skupnih priporočil se bo/bodo skupna praksa/skupna priporočila začela izvajati v treh mesecih od datuma objave tega skupnega sporočila.

Vendar pa raznolikost aktivnih deležnikov ter obseg in uporabnost skupne prakse/skupnih priporočil

pomeni, da je potrebna večja stopnja prožnosti za ustvarjanje vrednosti in uporabnosti za pritožbene organe, urade za intelektualno lastnino in uporabnike. Zato je bila uvedena nova možnost, in sicer selektivno izvajanje. Uradi za intelektualno lastnino⁽²⁾ se lahko odločijo za izvajanje skupne prakse/skupnih priporočil (popolno izvajanje) ali posebnih poglavij ali podpoglavij (selektivno izvajanje), ki lahko ublaži pravne omejitve, ki preprečujejo izvajanje, s čimer se soočajo nekateri uradi za intelektualno lastnino. Ker skupna praksa za zunanje pritožbene organe ne more veljati, ta dokument vsebuje vrsto priporočil, ki jih lahko uporabijo in sprejmejo, kadar se jim zdi, da dodajajo vrednost in so koristna.

Dodatne podrobnosti v zvezi z izvajanjem te skupne prakse/skupnih priporočil (ali njenih/njihovih delov) so na voljo na spodnji povezavi.

Uradi, ki bodo izvajali skupno prakso, lahko na svojih spletnih straneh objavijo dodatne informacije.

3.1. URADI, KI BODO IZVAJALI SKUPNO PRAKSO/SKUPNA PRIPOROČILA

Seznam uradov, ki bodo izvajali skupno prakso/skupna priporočila, datum začetka izvajanja, poglavja/podpoglavja, ki se izvajajo, in praksa, ki se izvaja: [POVEZAVA DO PREGLEDNICE](#)

(*) Pri morebitnem razhajanju prevoda skupnega sporočila in dokumentov o skupni praksi v katerem koli uradnem jeziku Evropske unije in angleške različice prevlada angleška različica.

⁽²⁾ Vključno z njihovimi notranji organi.

SKUPNA PRAKSA CP12
DOKAZI V PRITOŽBENEM POSTOPKU GLEDE
ZNAMKE:
SKUPNA PRIPOROČILA O VLOŽITVI, STRUKTURI IN
PREDSTAVITVI DOKAZOV TER OBRAVNAVI ZAUPNIH DOKAZOV

MAREC 2021

KAZALO VSEBINE

1	UVOD	1
1.1	Cilj tega dokumenta	1
1.2	Ozadje	1
1.3	Področje uporabe prakse	2
2	SPLOŠNI POJMI	3
2.1	Dokazi	3
2.2	Dopustnost dokazov med pritožbenim postopkom	3
3	SKUPNA PRAKSA	5
3.1	Sredstva in viri dokazov	5
3.1.1	Priprava dokumentov in dokazil	5
3.1.1.1	Računi in drugi komercialni dokumenti	5
3.1.1.2	Katalogi, oglasi in oglaševanje	5
3.1.1.3	Publikacije	6
3.1.1.4	Vzorci	6
3.1.1.5	Uradni in javni dokumenti	6
3.1.1.6	Izjave prič	6
3.1.1.7	Zaprisežene ali potrjene izjave	6
3.1.1.8	Tržne raziskave	6
3.1.1.9	Izvillečki iz družbenih omrežij	6
3.1.1.10	Drugi dokumenti	7
3.1.1.11	Cilj vložitve dokazov	7
3.1.2	Spletni dokazi: viri, zanesljivost in predložitve	8
3.1.2.1	Elektronske zbirke podatkov	9
3.1.2.2	Arhivi spletišč	9
3.1.2.3	Spletišča, ki jih je mogoče urejati	10
3.1.2.4	Spletišča, ki jih ni mogoče urejati	10
3.1.2.5	Spletna analitika (promet na spletišču, poročanje in statistika)	11
3.1.2.6	Družbena omrežja	12
3.1.2.7	Spletišča za izmenjavo videoposnetkov in fotografij	12
3.1.2.8	Hiperpovezave in naslovi URL	13
3.1.2.9	Platforme za e-trgovanje	14
3.1.2.10	Aplikacije	14
3.1.2.11	Metapodatki	15
3.1.2.12	Dejavniki, ki lahko vplivajo na dostopnost informacij na internetu	16
3.1.3	Pristnost, resničnost in zanesljivost dokazov ter merila za njihovo oceno	17

3.2	Določitev upoštevnega datuma dokazov	17
3.2.1	Dokumentarni dokazi: določitev datuma dokumentov	17
3.2.2	Spletni dokazi: orodja za določitev upoštevnega datuma	18
3.2.2.1	Datumi, ki so na voljo v iskalnikih in storitvah arhiviranja spletišč	18
3.2.2.2	Informacije z računalniško ustvarjenim časovnim žigom	22
3.2.2.3	Forenzična programska orodja	26
3.2.3	Obdobje in časovna razporeditev tržne raziskave	26
3.3	Načini za predložitev dokazov	26
3.3.1	Predložitev dokazov: sprejemljive oblike, velikost in obseg	27
3.3.1.1	Vse vrste vložitev	27
3.3.1.2	Vložitve v papirni obliki, vključno s fizičnimi elementi	28
3.3.1.3	Elektronske vložitve	28
3.3.1.4	Vložitve po telefaksu	29
3.3.1.5	Nosilci podatkov (DVD-ji, CD ROM-i, pogoni USB itd.) in drugi dovoljeni formati	29
3.3.1.6	Izpisi in posnetki zaslona: posebne zahteve	31
3.3.2	Struktura dokazov	31
3.3.2.1	Kazalo prilog	31
3.3.2.2	Nestrukturirani dokazi: posledice	32
3.3.3	Struktura tržnih raziskav	32
3.3.3.1	Zahteve za ponudnika raziskave	33
3.3.3.2	Vzorec potrošnikov (metoda vzorčenja, velikost vzorca)	33
3.3.3.3	Metode izvajanja raziskav (osebna, telefonska, spletna itd.)	34
3.3.3.4	Sestava in besedilo anketnega vprašalnika	35
3.3.3.5	Kontrolni seznam: podporno orodje za oceno vsebine in standarda raziskave	40
3.3.4	Predloge	41
3.3.4.1	Izjave pod prisego	42
3.3.4.2	Izjave prič	42
3.4	Zaupnost dokazov	42
3.4.1	Obseg zahteve za zaupnost	43
3.4.2	Sprejemljivi načini in čas za vložitev zahteve za zaupnost	44
3.4.3	Merila za oceno zahteve za zaupnost	44
3.4.4	Obdelava zaupnih podatkov v datotekah in odločbah	45
3.4.5	Obdelava osebnih podatkov, osebnih podatkov, povezanih z zdravjem, ter občutljivih podatkov v datotekah in odločbah (anonimizacija)	46
4	PRILOGA 1	47

1 UVOD

1.1 Cilj tega dokumenta

Cilj dokumenta o skupni praksi je opredeliti splošna načela v zvezi z dokazi v pritožbenem postopku glede znamke, zlasti glede vrste dokazov, dokaznih sredstev, virov in določitve upoštevni datumov, pa tudi strukture in predložitve dokazov ter obravnave zaupnih dokazov. Vsebuje sklop „nezavezujočih priporočil“ o zgoraj omenjenih zadevah.

Skupna praksa CP12 služi predvsem za sklicevanje:

- pritožbenih organov⁽¹⁾;
- strank v pritožbenem postopku glede znamke in tudi njihovih zastopnikov ter
- združenj uporabnikov.

Ker v mnogih pogledih splošna praksa na splošno obravnava dokaze v postopkih glede znamk, lahko njihova morebitna uporabnost presega pritožbeni postopek. Zato se lahko uporablja v širšem okviru, vključno z, vendar ne omejeno, na prvostopenjske postopke glede znamke⁽²⁾.

Dokument bo splošno dostopen, do njega bo mogoče priti brez težav, prav tako pa bo v njem mogoče najti jasno in izčrpno razlago načel, na katerih temelji skupna praksa.

Čeprav se bodo dokazi vedno ocenjevali za vsak primer posebej, so načela, poudarjena v tej skupni praksi, lahko koristne smernice za vse zgoraj naštetih deležnike. Zadevni dokument zato neodvisnim pritožbenim organom ne poskuša vsiliti prakse ali uvesti zakonodajne spremembe za njeno izvajanje. Njegov cilj je zgolj zagotavljati priporočila, ki pritožbenim organom omogočajo, da sprejmejo in uporabijo elemente, ki se jim zdijo koristni, saj ne morejo biti vezani na skupno prakso.

1.2 Ozadje

Evropski parlament in Svet sta decembra 2015 sprejela sveženj za reformo blagovne znamke EU. Sveženj je vseboval dva zakonodajna instrumenta, in sicer Uredbo (EU) 2017/1001 (uredba o blagovni znamki EU) in Direktivo (EU) 2015/2436 (direktiva o blagovni znamki EU), katerih namen je nadalje približevati zakonodajo držav članic v zvezi z znamkami. Besedili vključujeta nove določbe o vsebinskih in postopkovnih vprašanjih, vzpostavili pa sta tudi trdnejšo pravno podlago za sodelovanje. V skladu s členom 151 uredbe o blagovni znamki EU je postalo sodelovanje z uradi za intelektualno lastnino držav članic za spodbujanje približevanja praks in orodij na področju znamk in modelov glavna naloga urada EUIPO; člen 152 uredbe o blagovni znamki EU izrecno določa, da mora to sodelovanje vključevati razvoj skupnih standardov na področju preizkusa in vzpostavitve skupnih praks. Natančneje uvodna izjava 9 direktive o blagovni znamki za CP12 navaja, kako pomembno je določiti splošna načela, ki se približujejo postopkovnim pravilom.

Upravni odbor urada EUIPO je junija 2016 na podlagi tega zakonodajnega okvira potrdil začetek izvajanja evropskih projektov sodelovanja. Namen projektov, ki ustrezajo različnim dejavnostim, določenim v uredbi o blagovni znamki EU, je graditi na preteklih uspehih, hkrati pa izboljševati postopke in širiti področje sodelovanja.

Na področju približevanja je vključil projekt, posebej namenjen opredelitvi in analizi morebitnih novih usklajevalnih pobud. V okviru projekta so analizirali prakse uradov za intelektualno lastnino držav članic na

⁽¹⁾ Notranji pritožbeni organi v uradih držav članic za intelektualno lastnino, vključno s sodišči, ki delujejo kot zunanji pritožbeni organi v zadevah na področju znamk, in upravnimi organi/odbori.

⁽²⁾ Kot taki imajo lahko Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: urad EUIPO), uradi za intelektualno lastnino držav Beneluksa in držav članic (v nadaljnjem besedilu: uradi za intelektualno lastnino držav članic) tudi koristi od uporabe katerega koli priporočila, vsebovanega v dokumentu o skupni praksi, ki se jim zdi primerno in dragoceno.

področju znamk in modelov, da bi odkrili področja, na katerih obstaja razlika, ter ocenili pričakovani učinek na predvidenem področju uporabe, obstoječe pravne omejitve, raven interesa med uporabniki in uporabnosti za urade za intelektualno lastnino držav članic in določili področja, na katerih bi bila skupna praksa najkoristnejša za deležnike mreže znamk in modelov Evropske unije. Analiza se je izvajala v ciklih, rezultat vsakega cikla pa je bilo priporočilo za začetek novega projekta približevanja.

Skupna praksa, opisana v tem dokumentu, se nanaša na peti projekt, ki ga je začel izvajati upravni odbor, in na skupno dvanajstega. CP12 – Dokazi v pritožbenem postopku glede znamke: vložitev, struktura in predložitev dokazov ter obravnava zaupnih dokazov je bila priporočena za začetek kot rezultat četrtega cikla analize približevanja.

CP12 – Dokazi v pritožbenem postopku glede znamke: vložitev, struktura in predložitev dokazov ter obravnava zaupnih dokazov.

Glede na zahtevo, da države članice uvedejo postopke razveljavitve in postopke za ugotovitev ničnosti pred svojimi uradi za intelektualno lastnino pred januarjem 2023, je predlog za pobudo približevanja na tem področju čedalje pomembnejši. Povečanje pristojnosti uradov za intelektualno lastnino držav članic bi lahko pripeljalo do več sporov na prvi stopnji in v pritožbi, zato pobuda za sodelovanje pri usklajevanju pristopov ne bi podpirala le uradov za intelektualno lastnino držav članic, temveč bi spodbudila tudi izmenjavo najboljših praks z zunanjimi pritožbenimi organi ter uporabnikom zagotovila večjo jasnost in gotovost.

Po izrazu interesa pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic so bili na sedežu urada EUIPO februarja 2018 na sestanku pritožbenih organov, na katerem so bili predstavniki več kot 30 pritožbenih organov iz EU in zunaj EU, obravnavani rezultati podrobnega vprašalnika o pritožbenih postopkih glede znamk.

Rezultati sestanka so bili prvič, priznanje, da lahko približevanje sistemov in praks pritožbenih organov koristi deležnikom v mreži EUIPN, in drugič, priporočila o področjih pritožbenih postopkov so se štela za najprimernejša za pobudo približevanja in za najbolj možne praktične koristi za deležnike mreže EUIPN.

Ta priporočila so bila usmerjena v delovno skupino za analizo približevanja praks, ki je skupno prakso CP12 predstavila kot predlog projekta na sestanku za zvezo oktobra 2018, na katerem ga je upravni odbor urada EUIPO potrdil in sprejel.

Skupna praksa CP12 je bila pripravljena upoštevajoč, da deležniki in morebitni upravičenci projekta niso samo pritožbeni organi, ampak vključujejo tudi veliko širši sklop strokovnjakov s področja intelektualne lastnine in imetnike pravic. Medtem ko dopolnjuje delo, opravljeno v skupni praksi CP10 pri usklajevanju obravnave dokazov, pridobljenih na internetu, v zvezi z videzi izdelkov, se vsebina in priporočila ne bi smeli šteti kot zahteve. Kot taka sicer niso zavezujoča ali splošno veljavna, vendar zagotavljajo dodatne informacije, smernice in nasvete za urade za intelektualno lastnino na njihovi prvi stopnji ter za uporabnike mreže EUIPN in njihove zastopnike.

Poleg tega skupna praksa CP12 prispeva k oblikovanju okvira, ki krepi odnose med različnimi pritožbenimi organi uradov za intelektualno lastnino držav članic in uradom EUIPO. Izboljšuje predvidljivost imetnikov pravic znamk pri pritožbenih postopkih pred uradom EUIPO in odborih za pritožbe nacionalnih uradov; uporabnikom ponuja bolj usklajene, učinkovite in pregledne postopke reševanja sporov, ter krepi združljivost in interakcijo med sistemi za znamke EU in sistemi za nacionalne znamke.

1.3 Področje uporabe skupne prakse

Ta skupna praksa vsebuje vrsto priporočil in nezavezujočih načel glede dokazov v pritožbenih postopkih glede znamke.

Skupna praska CP12 obravnava naslednja vprašanja:

- vrste dokazov in njihovo dopustnost med pritožbenim postopkom;
- dokazna sredstva in vire dokazov, vključno z njihovo pristnostjo, verodostojnostjo in zanesljivostjo;
- določitev upoštevnega datuma dokazov;
- načine predložitve dokazov: strukturo in predložitev dokazov, vključno s sprejemljivimi oblikami, velikostjo in obsegom, kazalom prilog in predlog;
- zaupnost dokazov.

Na področje uporabe skupne prakse CP12 pa ne spadajo naslednja vprašanja:

- presoja dokazne vrednosti dokazov;
- vprašanja, povezana z jezikom;
- opis pravnih omejitev, ki preprečujejo izvajanje;
- posodabljanje smernic;
- naslednja dokazna sredstva: ustni dokazi, inšpekcije, izvedenska mnenja in zahteve po informacijah;
- postopek pred sodiščem zaradi kršitve znamke;
- okoliščine, v katerih bi morali pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic tretjim osebam ali drugim upravnim organom/sodiščem omogočiti dostop do zaupnih dokazov/podatkov, vloženih med postopkom;
- zadeve, povezane z osebnimi podatki, razen anonimizacije.

2 SPLOŠNI POJMI

Opredelitve dokazov, predstavljenih v spodnjih podpoglavjih, veljajo za vsa poglavja skupne prakse CP12.

2.1 Dokazi

Za namene skupne prakse CP12 se izraz „dokazi“ nanaša na različne vire informacij, ki jih je mogoče uporabiti za ugotavljanje in dokazovanje dejstev v postopkih glede znamk.

2.2 Dopustnost dokazov med pritožbenim postopkom

Praviloma stranke ne bi smele prvič predložiti svojih dokazov med pritožbenim postopkom, zlasti če so bili ti dokazi znani in na voljo v času postopka na prvi stopnji. V praksi pa se taki primeri lahko pojavijo iz različnih razlogov.

Sodna praksa Sodišča Evropske unije je pripravila vrsto okoliščin, v katerih je treba med pritožbenim postopkom dokaze sprejeti ali zavrniti. Zato je treba kategorizirati in določiti primere, v katerih lahko pritožbeni organ sprejme dokaze, ki so zunaj običajnega postopkovnega časovnega okvira. Taka kategorizacija zahteva leksikalni okvir za oblikovanje skupnega razumevanja primerov, ki se najpogosteje pojavljajo in imajo največjo praktično vrednost.

Ob upoštevanju navedenega na podlagi ustaljene sodne prakse EU⁽³⁾ predstavlja skupna praksa štiri vrste dokazov, ki so bili ločeni in opredeljeni, pa tudi okoliščine, ki jih je mogoče upoštevati v zvezi z njihovo dopustnostjo med pritožbenim postopkom.

⁽³⁾ Sodba z dne 14. maja 2019 v skupnih zadevah T-89/18 in T-90/18, Café del Sol ter CAFE DEL SOL, EU:T:2019:331, točki 41 in 42; sodba z dne 21. julija 2016, C-597/14 P, EUIPO proti Grau Ferrer, EU:C:2016:579, točki 26 in 27; sodba z dne 26. septembra 2013, C-610/11 P, Centrotherm, EU:C:2013:593, točke 86–88; sodba z dne 18. julija 2013, C-621/11 P, FISHBONE, EU:C:2013:484, točka 30; glej tudi: mnenje generalnega pravobranilca Campos Sánchez-Bordona z dne 5. decembra 2017, C-478/16 P, GROUP Company TOURISM & Travel, EU:C:2017:939, točka 60.

Novi dokazi

Neznani ali nedostopni dokazi med postopkom na prvi stopnji in pozneje prvič predloženi med pritožbenim postopkom. Niso povezani z drugimi predhodno predloženimi dokazi.

Prvič predloženi dokazi

Dokazi, znani in na voljo med postopkom na prvi stopnji, vendar na tej stopnji niso bili predloženi. Prvič so predloženi med pritožbenim postopkom.

Dopolnilni/dodatni dokazi

Dokazi, predloženi v pritožbenem postopku, ki dopolnjujejo, krepijo ali pojasnjujejo dokaze, ki so bili predhodno predloženi med postopkom na prvi stopnji. Na primer dokazi, predloženi kot odgovor na argumente druge stranke glede dokazov, predloženih na prvi stopnji.

Prepozno predloženi dokazi

Vsi dokazi, prejeti po roku, ki je določen med pritožbenim postopkom.

Vendar pa je treba poudariti, da so bile zgoraj omenjene kategorije, tj. *novi dokazi*, *prvič predloženi dokazi* in *dopolnilni/dodatni dokazi*, morda predloženi z zamudo, kar kaže na to, da se lahko prej omenjene opredelitve prekrivajo.

Zgornje opredelitve pojmov predstavljajo skupno terminologijo glede vrst dokazov in uskladitve s sodno prakso EU. Uporabljajo se le kot smernice za stranke in njihove zastopnike ter ustvarjajo večjo preglednost in predvidljivost, zlasti na ravni EU - v postopkih pred odborom za pritožbe urada EUIPO. Priporočljivo je, da drugi pritožbeni organi uporabljajo razpoložljive opredelitve pojmov le, če je to ustrezno v skladu z nacionalno zakonodajo.

Priporočila

- Pritožbeni organi, kadar je to mogoče in primerno, so spodbujeni k uporabi zgoraj navedenih opredelitev vrst dokazov;
- Glede dopustnosti dokazov med pritožbenim postopkom je mogoče upoštevati naslednje okoliščine:
 - (a) dejavniki, ki se lahko upoštevajo *v prid* dopustnosti dokazov v pritožbenem postopku:
 - 1) če obstaja verjetnost, da so ti dokazi pomembni za izid primera;
 - 2) če dokazi niso bili pravočasno predloženi iz tehtnega razloga, kar je *med drugim* mogoče razumeti kot enega od naslednjih primerov, ko:
 - so dokazi omejeni na dopolnitev ustreznih dokazov, ki so bili že predloženi pravočasno;
 - so vloženi dokazi, s katerimi se izpodbijajo ugotovitve, ki so bile po uradni dolžnosti preučene na prvi stopnji v odločbi, na katero se je mogoče pritožiti;
 - so bili dokazi pred kratkim odkriti ali prej niso bili na voljo;
 - (b) dejavniki, ki se lahko upoštevajo *proti* dopustnosti dokazov v pritožbenem postopku:
 - 1) če stranka zavestno uporablja taktiko zavlačevanja ali pokaže očitno malomarnost;
 - 2) če bi sprejetje dokazov pripeljalo do nerazumne zamude v postopku.
- Če pritožbeni organ dokaze prizna, ne glede na vrsto dokazov, je treba vedno spoštovati pravico druge stranke do odgovora/zaslišanja.

Priporočena merila dopustnosti niso zavezujoča in ne vplivajo na obravnavo dokazov v pritožbenih organih, ki imajo vedno pristojnost, da kadar koli sprejmejo kakršno koli vrsto dokazov v skladu s svojim nacionalnim pravom in okoliščinami za poseben primer.

3 SKUPNA PRAKSA

3.1 Dokazna sredstva in viri dokazov

V postopkih glede znamke pred pritožbenimi organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic se lahko predložijo različna dokazna sredstva. Nekatera od teh sredstev se bodo uporabljala pogostejše kot druga. Kot smernice za združenja uporabnikov, stranke in njihove zastopnike je bil zato sestavljen neizčrpen seznam dokazov, ki je vključen v skupno prakso CP12. Poleg tega je predstavljena preglednica, ki prikazuje, kakšni so cilji dokazovanja oziroma vložitve dokazov v najpogostejših primerih, vezanih na znamke.

Poleg tega se bo obseg dokazov, pridobljenih z interneta, glede na sedanjo in prihodnjo rast spletnega trgovanja in trženja, v prihodnjih letih verjetno močno povečal. Zato to poglavje ponuja tudi nasvete in vpogled v spletne dokaze, njihove vire, zanesljivost in predstavitev.

Nazadnje predstavlja tudi dejavnike, ki lahko vplivajo na pristnost, verodostojnost in zanesljivost vseh vrst dokazov, vključno s spletnimi dokazi.

3.1.1 Priprava dokumentov in dokazil

Na splošno lahko stranke svobodno izbirajo dokaze, ki jih želijo predložiti pred pritožbenimi organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic. Zato se lahko kot primer v postopkih glede znamke vložijo naslednja dokazna sredstva:

3.1.1.1 Računi in drugi komercialni dokumenti

V tem oddelku je mogoče najti naslednje dokumente:

- revizijska poročila;
- poročila o inšpekcijskih pregledih;
- letna poročila;
- profile podjetij, davčne dokumente, računovodske izkaze, dokumente, ki potrjujejo znesek, ki ga je imetnik pravic vložil v promocijo ali oglaševanje znamke (podatki in poročila o naložbah v oglaševanje), in podobne dokumente, ki med drugim kažejo gospodarske rezultate, obseg prodaje, promet ali tržni delež;
- račune, naročila in dobavnice, vključno z dokumenti, ki potrjujejo, da je določeno število strank v ustreznem obdobju in ozemlju prek spletišča imetnika pravic oddalo naročila za zadevno blago ali storitve;
- dokumente, ki potrjujejo, da je imetnik pravice dal soglasje pred uporabo znamke (npr. uporaba s strani imetnikov licence);
- dokumente, ki potrjujejo obstoj neposrednega ali posrednega razmerja med strankama v postopku pred vložitvijo prijave znamke, na primer predpogodbeno, pogodbeno ali popogodbeno (preostalo) razmerje;
- dokumente, ki potrjujejo vrednost, povezano z znamko, vključno z obsegom, v katerem se znamka izkorišča z licenciranjem, pospeševanjem prodaje in sponzorstvom;
- evidence uspešnega izvrševanja, na primer sporazume o razmejitvi in soobstoju v zadevah na področju znamk.

3.1.1.2 Katalogi, oglasi in oglaševanje

Ta oddelek vključuje:

- kataloge;
- reklamna in promocijska gradiva, vključno s ceniki in ponudbami, kot tudi doseg in porabo oglaševanja;
- izpise spletišč, spletnih trgovin, spletišč podjetij, arhivov spletišč, prometa in analitike na internetu

- (spletišču), televizijske oglase in video/avdio datoteke itd.;
- poslovno dopisovanje in poslovne kartice;
- gradiva s sejmov in konferenc.

3.1.1.3 Publikacije

Vključno s:

- članki, sporočili za javnost in drugimi publikacijami v časopisih, revijah in drugimi tiskanimi gradivi;
- izvlečki iz vodnikov, knjigami, enciklopedijami, slovarji, znanstvenimi članki itd.

3.1.1.4 Vzorci

Ti naj bi vključevali:

- pakete, etikete, oznake in vzorce blaga ali njihove fotografije.

3.1.1.5 Uradni in javni dokumenti

Taka dokumentacija naj bi zajemala:

- odločbe sodišč ali upravnih organov;
- odločbe pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic;
- certifikate in dopise, ki jih izdajo sodišča ali upravni organi, vključno s pritožbenimi organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic, pa tudi gospodarske in industrijske zbornice;
- sezname vloženih prijav ali registracij, ki jih pridobi imetnik pravic, skupaj z izvlečki iz uradnih registrov (uradnih zbirk podatkov) ali njihovih certifikatov;
- hiperpovezave ⁽⁴⁾ in naslove URL ⁽⁵⁾ do ustreznih vpisov v uradne zbirke podatkov;
- sezname vloženih prijav ali registracij, ki jih pridobijo tretje stranke, imen podjetij in domenskih imen, ki vsebujejo zadevno znamko ali njene elemente, skupaj z izvlečki iz uradnih registrov (uradne zbirke podatkov).

3.1.1.6 Izjave prič

Vključujejo:

- izjave prič.

3.1.1.7 Zaprisežene ali potrjene izjave

Mednje spadajo:

- zaprisežene ali potrjene izjave v pisni obliki ali izjave s podobnim učinkom v skladu s pravom države, v kateri so sestavljene.

3.1.1.8 Tržne raziskave

Vključujejo:

- tržne raziskave in javnomnenjske raziskave.

3.1.1.9 Izvlečki iz družbenih omrežij

Ti naj bi vključevali gradivo, vzeto iz:

- blogov;

⁽⁴⁾ Povezava do informacij, ki jih uporabnik lahko neposredno obišče s klikom ali dotikom hiperpovezave ali s premikom miške nad hiperpovezavo. Hiperpovezava je lahko celoten dokument ali povezava do določenega elementa znotraj dokumenta.

⁽⁵⁾ URL (enotni naslov vira): Posebno napotilo na spletni vir, ki ga lahko najdemo na svetovnem spletu. URL-ji se pogosto uporabljajo kot napotila na spletne strani (http), protokole za prenos podatkov (FTP), e-pošto (mailto), dostop do podatkovne zbirke (JDBC) in druge aplikacije.

- forumov;
- platform družbenih omrežij;
- analiz družbenih omrežij.

3.1.1.10 Drugi dokumenti

V tem oddelku je mogoče najti naslednje dokumente:

- certifikate, razvrstitve in nagrade;
- dokumente, ki potrjujejo, da se je prijava za znamko oddaljila od prvotnega namena in je bila vložena špekulativno ali izključno z namenom pridobitve finančnega nadomestila;
- sprejetje zahtev za prenehanje uporabe,

Zgornji seznam (3.1.1.1–3.1.1.10) je samo okvirni in ne odraža relativne pomembnosti ali dokazne vrednosti dokazov. Prav tako je **neizčrpen**, zato lahko stranka predloži kakršne koli druge dokaze, pomembne za posamezen primer, in jih upoštevajo pritožbeni organi ali uradi za intelektualno lastnino držav članic. Vprašanje ocene katerega koli dokaza je vedno v njihovi pristojnosti.

3.1.1.11 Cilj vložitve dokazov

Na splošno ni nobene omejitve, da je nekatera dejstva mogoče ugotoviti in dokazati le s posebnimi dokaznimi sredstvi. Zato se lahko zgoraj navedena dokazna sredstva predložijo v različnih primerih. Za namene tega dokumenta je spodaj prikazana preglednica s povzetkom najpogostejših primerov postopkov, vezanih na znamke in ciljem predložitve dokazov.

Treba je opozoriti, da stolpec „Cilj vložitve dokazov“ velja za stranke (vključno s tretjimi osebami v postopku, na primer pri vložitvi stališč) in njihove zastopnike, ne pa za pritožbene organe ali urade za intelektualno lastnino držav članic.

Ker je upoštevni datum/čas pomemben dejavnik v zvezi z dokazi v vseh spodaj naštetih primerih, bi ga morale stranke v postopku in njihovi zastopniki vedno upoštevati. Vložitev dokazov zunaj ustreznega časovnega obdobja (roka) ni priporočljiva, razen če stranka pojasni njihov vpliv na dejanski položaj, na zadevni datum/časovno obdobje (glej tudi podpoglavje 3.2).

Pravni pojmi/ vrste primerov	Cilj vložitve dokazov
Pridobljeni razlikovalni učinek	Da se dokaže, da je znamka na zadevnem geografskem območju v zvezi z blagom ali storitvami, za katere se zahteva registracija ali za katere je znamka registrirana, z njeno uporabo pridobila razlikovalni značaj ⁽⁶⁾ .
Povečani razlikovalni učinek	Da se dokaže, da je znamka na zadevnem geografskem območju pridobila povečani razlikovalni učinek, ki je posledica njene uporabe ⁽⁷⁾ . Dokazi o povečanem razlikovalnem učinku, pridobljenem z uporabo, se morajo nanašati tudi na zadevno blago in storitve.
Ugled	Da se dokaže, da je znamka znana znatnemu delu upoštevne javnosti na ozemlju, na katerem se zahteva ugled, in da ta pozna zadevno blago ali storitve, ki jih zajema ta znamka. Ustrezni dejavniki so na primer tržni delež, ki ga ima znamka; intenzivnost, geografski obseg in trajanje njene uporabe, ter velikost naložbe podjetja v njeno promocijo ⁽⁸⁾ .
Znana znamka	Da se dokaže, da je znamka v zadevnih državah članicah znana v pomenu

⁽⁶⁾ Člen 4(4)(d) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 7(3) in člen 59(2) uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽⁷⁾ Sodba z dne 12. marca 2008, T-332/04, Coto D'Arcis, EU:T:2008:69, točka 50.

⁽⁸⁾ Sodba z dne 14. septembra 1999, C-375/97, Chevy, EU:C:1999:408, točke 22–27; sodba z dne 10. maja 2007, T-47/06, NASDAQ, EU:T:2007:131, točki 51 in 52.

	izraza „znana“ iz člena 6bis Pariške konvencije ⁽⁹⁾ . Znamka bi morala biti v zadevnem javnem sektorju znana za določeno blago in storitve ⁽¹⁰⁾ .
Dokaz o uporabi/ resna in dejanska uporaba	Da se dokaže, da je imetnik v določenem obdobju dejansko in resno uporabljal znamko v državah članicah v zvezi z zadevnim blagom in storitvami, za katere je registrirana ⁽¹¹⁾ . Dokazi morajo vsebovati navedbe o kraju, času, obsegu in naravi uporabe znamke ⁽¹²⁾ .
Znamka brez razlikovalnega učinka	Da se dokaže, da je znamka brez slehernega razlikovalnega značaja ⁽¹³⁾ . Ta razlikovalni učinek se lahko prvič presodi le glede na blago ali storitve, za katere se zahteva registracija ali je znamka registrirana, in, drugič, glede na to, kako upoštevna javnost zaznava ta znak ⁽¹⁴⁾ na zadevnem ozemlju.
Opisna znamka	Da se dokaže, da je znamka, sestavljena izključno iz znakov ali podatkov, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve, za katere se zahteva registracija ali je znamka registrirana ⁽¹⁵⁾ na zadevnem ozemlju.
Običajen znak ali označba	Da se dokaže, da je znamka, sestavljena izključno iz znakov ali označb, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali v dobroverni ustaljeni praksi trgovanja za blago in storitve, za katere se zahteva registracija ali je znamka registrirana ⁽¹⁶⁾ na zadevnem ozemlju.
Zavajajoča znamka	Da se dokaže, da določena znamka zavaja javnost, na primer glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitve ⁽¹⁷⁾ , za katere se zahteva registracija ali je znamka registrirana na zadevnem ozemlju.
Splošna znamka (razveljavitev)	Da se dokaže, da blagovna znamka zaradi dejanj ali opustitve imetnika v gospodarskem prometu postane splošno ime proizvoda ali storitve, za katero je registrirana ⁽¹⁸⁾ .
Slaba vera	Da se dokaže ravnanje, ki odstopa od sprejetih načel etičnega vedenja ali dobrih poslovnih običajev ⁽¹⁹⁾ .

Tudi zgornjo preglednico je treba šteti za **neizčrpno**.

Priporočila

- Stranke lahko v postopku predložijo različne vrste dokazov za ugotovitev istega dejstva. Skupna preučitev teh dokazov pomeni, da jih je treba oceniti ob upoštevanju drugih. Čeprav nekatera dokazila ne zadostujejo, lahko v povezavi z drugimi dokazili prispevajo k ugotavljanju ustreznega dejstva.

3.1.2 Spletni dokazi: viri, zanesljivost in predložitve

Za namene te splošne prakse je treba spletne dokaze razumeti kot dokaze, pridobljene z interneta. Glede

⁽⁹⁾ Člen 5(2)(d) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 8(2)(c) in člen 60 uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU; glej tudi: sodba z dne 22. novembra 2007, C-328/06, Alfredo Nieto Nuño proti Leonci Monlleó Franquet, EU:C:2007:704.

⁽¹⁰⁾ Čeprav izraza „znan“ in „ugled“ označujeta različna pravna pojma, se med seboj bistveno prekrivata. Zato je v praksi prag za ugotavljanje, ali je znamka znana ali uživa ugled, običajno enak, saj v obeh primerih ocena temelji predvsem na kvantitativnih premislekih o stopnji poznanosti znamke v javnosti.

⁽¹¹⁾ Člen 16 direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 18 uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽¹²⁾ Sodba z dne 5. oktobra 2010, T-92/09, STRATEGI, EU:T:2010:424, točka 41.

⁽¹³⁾ Člen 4(1)(b) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 7(1)(b) in člen 59(1)(a) uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽¹⁴⁾ Sodba z dne 12. julija 2012, C-311/11 P, WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH, EU:C:2012:460, točka 24.

⁽¹⁵⁾ Člen 4(1)(c) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 7(1)(c) in člen 59(1)(a) uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽¹⁶⁾ Člen 4(1)(d) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 7(1)(d) in člen 59(1)(a) uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽¹⁷⁾ Člen 4(1)(g) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 7(1)(g) in člen 59(1)(a) uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽¹⁸⁾ Člen 29(a) direktive 2015/2436 o blagovni znamki EU; člen 58(1)(b) uredbe 2017/1001 o blagovni znamki EU.

⁽¹⁹⁾ Sklepni predlogi generalne pravobranilke Sharpston z dne 12. marca 2009, C-529/07, Lindt Goldhase, EU:C:2009:148, točka 60.

na naraščajočo vlogo e-trgovanja, družbenih omrežij in drugih spletnih platform v poslovanju je logično, da bi morali biti spletni dokazi praviloma sprejeti kot veljavno dokazno sredstvo ⁽²⁰⁾.

Vendar pa je zaradi narave interneta morda težko ugotoviti dejansko vsebino, ki je na voljo na internetu, in datum ali obdobje, ko je bila ta vsebina na voljo javnosti. Spletišča se enostavno posodablajo in večina ne vsebuje nobenega arhiva predhodno prikazanega gradiva, niti evidenc, ki predstavnikom javnosti omogočajo, da natančno ugotovijo, kaj je bilo objavljeno in kdaj. Zato se pojavi težava glede „zanesljivosti“ spletnih dokazov.

Poudariti je treba, da to podpoglavje temelji na priporočilih skupne prakse CP10 – Merila za ocenjevanje razkritja videzov izdelkov na internetu. ⁽²¹⁾ Čeprav bi se nekatera od teh priporočil lahko nanašala tudi na druge pravice intelektualne lastnine ali dokaze v smislu metodologije, uporabljene za njihovo oceno, bodo morda potrebne in priporočene nekatere prilagoditve posebnostim znamk.

3.1.2.1 Elektronske zbirke podatkov

V postopku mora stranka za utemeljitev, na primer prejšnje prijave ali registracije znamke (njen obstoj, veljavnost, obseg varstva itd.) predložiti dokaze o vložitvi prijave ali registraciji. Zato je priporočljivo arhivirati izvlečke iz ustreznih spletnih podatkovnih zbirk.

Izvlečke iz podatkovne zbirke je treba vedno sprejeti, če izvirajo iz uradne podatkovne zbirke, kot je pojasnjeno v spodnjih priporočilih.

V primerih, ko se dokazi nanašajo na vložitev ali registracijo prejšnjih pravic, se stranka lahko namesto na predložitev fizičnih dokazov o utemeljenosti, formalno zanese na neposredno hiperpovezavo ali naslov URL do uradnih podatkovnih zbirk, navedenih spodaj (več podrobnosti v podpoglavju 3.1.2.8: Hiperpovezave in naslovi URL).

Priporočila

- Sprejeti je treba izvlečke iz spletnih podatkovnih zbirk, če je njihov izvor bodisi uradna podatkovna zbirka enega od uradov za intelektualno lastnino držav članic, bodisi uradna podatkovna zbirka, ki jo vodijo institucije in organi EU ali mednarodne organizacije (npr. „eSearch Plus“ urada EUIPO ali „Madrid Monitor“ organizacije WIPO⁽²²⁾).
- Izvlečke iz orodja „TMview“ je treba prav tako sprejeti ⁽²³⁾ kot dokaze v zvezi z mednarodnimi registracijami in blagovnimi znamkami, ki se prijavljajo ali registrirajo s sodelujočimi uradi, če vsebujejo pomembne podatke.
- Če izpisek iz uradne podatkovne zbirke ne vsebuje vseh potrebnih informacij, ga mora stranka dopolniti z drugimi dokumenti iz uradnega vira, ki vsebujejo manjkajoče informacije.
- Kar zadeva figurativne znamke, mora biti prikaz znamke prikazan na isti strani izvlečka, nasprotno je treba vložiti dodaten uradni dokument/stran, ki prikazuje sliko. Ta je lahko iz same podatkovne zbirke (ki sliko prikaže na ločeni strani, ki pri tiskanju ali shranjevanju v obliko pdf vključuje opredelitev vira) ali iz drugega uradnega vira (kot je njena objava v uradnem biltenu).

3.1.2.2 Arhivi spletišč

Spletno arhiviranje je postopek zbiranja delov svetovnega spleta z namenom ohranitve informacij v arhivu

⁽²⁰⁾ Sodba z dne 6. novembra 2011, T-508/08, Representation of a loudspeaker, EU:T:2011:575, točka 75.

⁽²¹⁾ https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/News/cp10/CP10_sl.pdf

⁽²²⁾ „Kratka“ različica izvlečka zadostuje, če vsebuje vse potrebne informacije, vendar je zaželena razširjena ali daljša različica izvlečka organizacije WIPO, saj vsebuje vse posamezne navedbe za vsako določeno državo, vključno z izjavo o podelitvi zaščite.

⁽²³⁾ Sodba z dne 6. decembra 2018, T-848/16, Deichmann SE proti EUIPO, EU:T:2018:884, točki 61 in 70.

za prihodnje raziskovalce, zgodovinarje in javnost. Poleg tega arhivi spletišč, kot je „WayBack Machine“⁽²⁴⁾, omogočajo uporabnikom, da si ogledajo arhivirane predpomnjene različice spletnih strani v času. Vsebina arhiva spletišča vključuje navedbe datumov.

Priporočila

- Izpiski, pridobljeni iz arhivov spletišč, kot je „WayBack Machine“, se lahko štejejo za zanesljive spletne dokaze⁽²⁵⁾;
- Vendar je priporočljivo, da izpiske iz arhivov spletišč, kot je „WayBack Machine“, potrjujejo tudi drugi dokazi iz alternativnih virov, kadar je take dokaze razumno mogoče pridobiti.

3.1.2.3 Spletišča, ki jih je mogoče urejati

Na splošno se zanesljivosti informacij, pridobljenih s spletišč, ki jih je mogoče urejati, kot je na primer „Wikipedia“ ali „Acronym Finder“, ne bi smelo postavljati pod vprašaj zgolj zaradi dejstva, da imajo uporabniki možnost dodajanja novih vnosov⁽²⁶⁾. Vendar pa se lahko šteje, da je vsebina/so informacije s spletišč, ki jih je mogoče urejati, kot je na primer „Wikipedia“ ali „Acronym Finder“, negotova(-e)⁽²⁷⁾. V takem primeru je priporočljivo, da take informacije potrjujejo tudi drugi dokazi.

Prav tako je treba opozoriti, da je treba glede zanesljivosti sodne prakse in tehničnega razvoja upoštevati vprašanje zanesljivosti spletišč, ki jih je mogoče urejati, zlasti „Wikipedie“.

Priporočila

- Kot referenčno podlago je treba uporabiti internetne slovarje, enciklopedije ali podatkovne zbirke, ki jih je mogoče urejati, kot sta „AcronymFinder“ ali „Wikipedia“, pri čemer je treba upoštevati, da morajo biti take informacije podprte z dodatnimi ustreznimi podpornimi dokazi.
- Če želi stranka v pritožbenem postopku ovreči informacije na spletiščih, ki jih je mogoče urejati, na primer kot je „Wikipedija“ in „Acronym Finder“, je priporočljivo predložiti dodatne dokumente ali dokaze⁽²⁸⁾.
- Kot alternativa internetnim podatkovnim zbirkam, kot je „Acronym Finder“, mora uporaba določene okrajšave s strani več zadevnih trgovcev ali potrošnikov na ustreznem področju na internetu zadoščati za dejansko uporabo okrajšave.

3.1.2.4 Spletišča, ki jih ni mogoče urejati

Izpisi s spletišč, ki jih ni mogoče urejati, morajo vsebovati sklicevanja na datume in kraje, ko se je na primer ustrezno blago tržilo ali je bilo uporabljeno ustrezno gradivo (npr. promocijski material, predstavljen na izpisih)⁽²⁹⁾.

Priporočila

- Načeloma pri predložitvi prikazov ali posnetkov zaslona⁽³⁰⁾ spletišč, ki jih ni mogoče urejati, ni treba predložiti ustreznih dokazov (razen, če so v nasprotju ali si nasprotujejo ali če manjkajo ustrezni podatki ali kadar se dokazi pridobijo s spletišč, ki jih ni mogoče urejati, v lasti zainteresiranih strank).

⁽²⁴⁾ Spletni digitalni arhiv, ki zajema in upravlja digitalne vsebine na svetovnem spletu in na internetu ter išče po njih.

⁽²⁵⁾ Na primer: Sodba z dne 19. novembra 2014, T-344/13, FUNNY BANDS, EU:T:2014:974, točki 30 in 31 (v zvezi z „WayBack Machine“).

⁽²⁶⁾ Sodba z dne 25. septembra 2018, T-180/17, EM, EU:T:2018:591, točka 77.

⁽²⁷⁾ Sodba z dne 29. novembra 2018, T-373/17, LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE, EU:T:2018:850, točka 98.

⁽²⁸⁾ Sodba z dne 25. septembra 2018, T-180/17, EM, EU:T:2018:591, točka 78.

⁽²⁹⁾ Sodba z dne 12. septembra 2007, T-164/06, BASICS, EU:T:2007:274, točka 50.

⁽³⁰⁾ Digitalna slika, ki se ustvari z zajetjem dela informacij ali vseh informacij, prikazanih na digitalnem zaslonu (npr. računalniškem zaslonu, televiziji ali mobilni napravi) v določenem trenutku.

3.1.2.5 Spletna analitika (promet na spletišču, poročanje in statistika)

Uporaba posnetkov zaslona za določitev obstoja spletišča ne določa intenzivnosti domnevne komercialne uporabe pravic, na katere se sklicuje. To lahko *med drugim* dokaže določeno število obiskov spletišča, prejeta e-poštna sporočila prek spletišča ali obseg ustvarjenega posla ⁽³¹⁾. Visoko razvrščanje glede obiskovalcev lahko na primer pomaga ugotoviti, ali je določena znamka, ki se ponovi v imenu spletišča stranke ⁽³²⁾ ali se drugače opazno pojavi na takem spletišču, z uporabo pridobila razlikovalni učinek v zadevnih državah.

Lahko se upoštevajo tudi druge oblike komunikacije ali interakcije s spletiščem.

Poleg tega so lahko poročila o analitiki spletišča (vključno z družbenimi omrežji) koristna v primeru dokazov zlasti v zvezi s plačanimi spletnimi kampanjami.

Priporočila

- Promet na spletišču ⁽³³⁾ je lahko dejavnik, ki ga je treba upoštevati, na primer v primerih resne in dejanske uporabe, pridobljenega razlikovalnega učinka ali ugleda. Na voljo so različne možnosti za merjenje prometa na spletišču, kot so ogledi strani ⁽³⁴⁾, zadetki na strani ⁽³⁵⁾ in seje ⁽³⁶⁾, ki se lahko določijo tudi z uporabo spletne analitike/analitike spletišča ali podobnih orodij.
- Priporočljivo je, da stranka vloži celotno in ne delno poročilo o analitiki spletišča. Kot minimalni standard pa mora stranka predložiti poročilo, v katerem so navedeni: datumski razpon, število uporabnikov (npr. uporabniki, novi uporabniki, novi obiskovalec in obiskovalec, ki se vrača), njihova geografska lokacija, povprečno trajanje seje in stopnja obiska ene strani ⁽³⁷⁾.
- Če ima zadevni izdelek ali storitev podstran, mora stranka predložiti tudi analitično poročilo o tej podstrani ali vključiti to podstran.
- Pri ocenjevanju dostopnosti videza izdelka na internetu je priporočeno upoštevati sisteme označevanja, tematske oznake ter povezave med iskanimi pojmi in slikami zadevne vsebine na različnih internetnih platformah ⁽³⁸⁾.
- Pri ocenjevanju dostopnosti zadevne vsebine je mogoče upoštevati tudi kazalnike „priljubljenosti“, kot je število nagovorjenih ljudi, ogledov, klikov na objavo(e), odzivov, komentarjev, delitev, sledilcev in „všečkov“.
- V primeru predložitve izpisov ali posnetkov zaslona s platform družbenih omrežij, ki vsebino predstavljajo z „všečki“, pogledi, sledilci itd., mora stranka s platforme družbenih omrežij vložiti tudi analitično poročilo, ki prikazuje teritorialno/geografsko poreklo uporabnikov, ki uporabljajo „všečke“, poglede, sledenje itd. (glej tudi podpoglavje 3.1.2.6). Če je primerno, je priporočljivo prikazati tudi več informacij o uporabnikih, kot so spol, starost itd., če jih lahko stranka pridobi iz določene platforme družbenih omrežij ali njenega analitičnega orodja.

⁽³¹⁾ Sodba z dne 19. novembra 2014, T-344/13, FUNNY BANDS, EU:T:2014:974, točka 29.

⁽³²⁾ Sodba z dne 14. decembra 2017, T-304/16, BET 365, EU:T:2017:912, točka 66.

⁽³³⁾ Količina podatkov, ki jih obiskovalci spletišča pošljejo ali prejmejo.

⁽³⁴⁾ Obisk strani na določenem spletišču. Če obiskovalec ponovno naloži stran, se to šteje za dodaten ogled strani. Če uporabnik obišče drugo stran in se nato vrne na prvotno, to šteje za ponoven ogled strani.

⁽³⁵⁾ Zahtevek za eno datoteko v dnevniku dostopa na spletnem strežniku. Z zahtevkom za stran HTML s tremi slikovnimi elementi v dnevniku nastanejo štirje zadetki: eden za besedilno datoteko HTML in po eden za vsako slikovno datoteko.

⁽³⁶⁾ Nedoločen čas, v katerem je uporabnik neprekinjeno ali občasno povezan z določenim spletiščem. Občasna povezava je vključena v opredelitev pojma seja, da se ne bi upoštevala možnost večjega števila namernih prekinitev in ponovnega povezovanja zaradi umetnega povečanja števila ogledov strani na spletišču.

⁽³⁷⁾ Merilo sej ene strani, pri kateri uporabnik obišče spletišče in ga zapusti brez nadaljnje interakcije (predstavljeno v %).

⁽³⁸⁾ Skupina tehnologij, ki se uporabljajo kot podlaga za razvoj drugih aplikacij, procesov ali tehnologij. Na osebem računalniku je platforma osnovna strojna oprema (računalnik) in programska oprema (operacijski sistem), na katerih se izvajajo programske aplikacije.

3.1.2.6 Družbena omrežja

Družbena omrežja je treba razumeti kot aplikacije, programe in spletišča na računalnikih ali mobilnih napravah, ki omogočajo, da uporabniki komunicirajo in delijo informacije na internetu, kot so blogi in spletišča družbenih omrežij.

Nekatere ključne lastnosti družbenih omrežij so, da njihovo vsebino oblikujejo uporabniki, ter da se informacije lahko širijo zelo hitro in v velikem obsegu. Poleg tega nekatere njihove storitve zagotavljajo tudi možnost vpogleda v pretekle informacije ali celo iskanje vsebine. V drugih primerih je vsebina lahko dostopna samo kratek čas.

Po drugi strani je znano, da strani družbenih omrežij same ustvarjajo velik obseg informacij, ki jih imetnik računa ali strani ne more nadzorovati ali spremeniti, na primer datum ustvarjanja računa ali informacije o spremembi računa/imena strani. Zato se lahko šteje, da prihaja od tretje osebe.

Nazadnje je treba opozoriti, da lahko spodnja priporočila veljajo ne samo za zgoraj omenjene vrste spletišč, temveč tudi za druga spletišča, ki niso posebej obravnavana v skupni praksi.

Priporočila

- Izvlečke iz družbenih omrežij je mogoče obravnavati kot neodvisne vire ⁽³⁹⁾, saj vključujejo informacije, ki jih ustvarijo same platforme in jih imetnik strani/računa ne more nadzorovati ali spreminjati. Take informacije lahko vključujejo na primer datum ustvarjanja računa ali informacije o spremembi imena računa/imena strani.
- Ker je mogoče del vsebine družbenih omrežij spremeniti ali izboljšati, je priporočljivo, da se dokazi, ki vključujejo „všečke“, sledenje, poglede itd., podkrepijo tudi z drugimi dokazi, zlasti če je primerno, s podatki o prodaji za zadevno znamko in ozemlje.
- Dokaze, pridobljene s spletišč družbenih omrežij, je treba predložiti v obliki izpisa ali posnetka zaslona z zadevnimi informacijami, ki so tam predstavljene.
- Predloženi dokazi morajo podajati jasno sliko o ustrezni vsebini (znamka, blago in storitve itd.), datum njihove objave in naslov URL ter ustreznost za zadevni subjekt/stranko. Poleg tega je treba, kot je opisano v zgornjem podpoglavju analitike spletišča, izpise ali posnetke zaslona s platform družbenih omrežij vložiti skupaj z analitičnimi poročili, ki prav tako prikazujejo teritorialno/geografsko poreklo uporabnikov, ki zagotavljajo „všečke“, poglede, sledenje itd. (glej tudi podpoglavje 3.1.2.5).
- V primeru predložitve dokazov glede trženja z vplivneži mora stranka zagotoviti glavne informacije v zvezi z določenim vplivnežem, na primer geografsko lokacijo omenjenega vplivneža in povezano porabo za oglaševanje, saj je lahko pomembna za oceno dokazov. Prikazati mora tudi rezultate kampanje vplivnežev, na primer s predstavitvijo obsega prodaje po posameznih državah prek namenskega naslova URL ali kode vplivneža.
- Informacije o namenu in glavnih značilnostih zadevnega spletišča družbenih omrežij bi lahko bile pomembne za oceno razpoložljivosti vsebin.

3.1.2.7 Spletišča za izmenjavo videoposnetkov in fotografij

Zadevno vsebino v postopkih glede znamke je mogoče razkriti z izmenjavo slik in videoposnetkov na internetu.

Glede upoštevnega datuma bo to datum, ko:

- je bila slika ali videoposnetek dejansko ogledan(-a) ali
- je na voljo za ogled ali prenos, na primer na spletni platformi.

⁽³⁹⁾ Sodba z dne 24. oktobra 2017, T-202/16, *coffeeinn*, EU:T:2017:750, točka 51.

Te informacije je mogoče pridobiti v analitičnih poročilih. Nadaljnje podrobnosti so opisane v podpoglavjih 3.1.2.5 in 3.1.2.6 zgoraj.

Medtem ko se slika običajno prikaže na izpisu ali posnetku zaslona, so načini predložitve dokaza, ki ga vsebuje videoposnetek, lahko različni. Kot dokaz se lahko predloži sam videoposnetek (npr. kot datoteka) ali samo zaslonski posnetki ustreznega dela oziroma delov, v katerih je predstavljen videz izdelka.

Poudariti je treba, da predložitev zgolj hiperpovezave ali naslova URL ne zadostuje, saj se njegova vsebina lahko odstrani ali spremeni. Skupaj z naslovom morajo biti predloženi ustrezni izpisi in posnetki zaslona videza izdelka, ki ga vsebuje zadevni videoposnetek.

Priporočila

- Kadar se predloži sam videoposnetek, bi bilo treba zagotoviti informacije o tem, kje in kdaj je bil videoposnetek dan na voljo javnosti (npr. dokazi, kot so izpisi objave videoposnetka na straneh družbenih omrežij, ali dokazi o tem, kdaj se je videoposnetek pojavil kot oglas na spletišču).
- Pri predložitvi videoposnetka je priporočljivo, da se označi točen trenutek (v minutah in sekundah), ko so znamka, blago in storitve ali druga zadevna vsebina vidni v videoposnetku.
- Kadar ni nobenega drugega datuma, ki bi nakazoval objavo določene vsebine na internetu, bi se lahko komentarji uporabnikov uporabili kot dokazi, če so datirani in se zdijo verodostojni.
- Zagotoviti bi bilo treba informacije o viru, ki vsebuje slike ali videoposnetke.
- Priporočljivo je predstaviti dodatne informacije ali analitično poročilo o številu ogledov, ki jih je videoposnetek dejansko prejel (npr. predložite dokaze, kot so izpisi s spletišča za izmenjavo videoposnetkov), datumski razpon in teritorialno/geografsko poreklo gledalcev. Če je primerno, je priporočljivo prikazati tudi več informacij o gledalcih, kot so spol, starost itd., če jih je mogoče pridobiti z določene platforme ali njenega analitičnega orodja.

3.1.2.8 Hiperpovezave in naslovi URL

Z omejenim številom izjem hiperpovezave ali naslovi URL same po sebi ni mogoče šteti za zadosten dokaz. Dopolniti bi jih bilo treba z dodatnimi dokazi. To je zato, ker bi informacije, dostopne prek naslova URL ali hiperpovezave, pozneje lahko bile spremenjene ali odstranjene. Poleg tega bi bilo težko opredeliti pomembno vsebino (znamka, datum objave itd.).

Priporočila

- Sprejeti je treba uporabo neposredne hiperpovezave ali naslova URL do uradnih podatkovnih zbirk, ki jih vodijo uradi za intelektualno lastnino držav članic, institucije in organi EU ali mednarodne organizacije (kot je opisano v poglavju 3.1.2.1 zgoraj). Če se stranka sklicuje na tovrstne spletne dokaze, jih mora izrecno prijaviti, spletni vir pa mora biti jasno opredeljen.
- Z izjemo hiperpovezav in naslovov URL do zgornjih podatkovnih zbirk je treba ob predložitvi naslova URL ali hiperpovezave navesti tudi izpis ali posnetek zaslona ustreznih informacij, ki jih vsebujejo.

Poudariti je treba, da tudi če stranke uradno prijavijo in uporabijo neposredno hiperpovezavo ali naslov URL do uradne podatkovne zbirke, kot je opisano zgoraj, bi morala biti njihova dolžnost preveriti, ali spletni viri odražajo najbolj natančne in najnovejše ustrezne informacije.

Kadar stranka še vedno predloži fizične dokaze, ne da bi uradno preklcala svojo prejšnjo izjavo o uporabi hiperpovezave ali naslova URL, bi bilo treba v primeru neskladja med spletnimi in fizičnimi dokazi prevladati najnovejši posodobljeni dokazi.

3.1.2.9 Platforme za e-trgovanje

Številna trenutna spletišča so namenjena različnim oblikam e-trgovanja, kot so spletna prodaja na drobno, spletne dražbe in spletne tržnice.

Kar zadeva upoštevni datum, je na platformah za e-trgovanje ⁽⁴⁰⁾ zelo pogosto naveden datum, ko je bil na primer določen izdelek z znamko (ali storitve, ponujene pod to znamko) prvič naprodaj. Te informacije, ki jih vsebujejo izpisi ali posnetki zaslona, so lahko pomembne med drugim pri določitvi dokaza o uporabi ali z uporabo pridobljenega razlikovalnega učinka.

Poleg tega bi lahko bilo sklicevanje na določen izdelek ali storitev, na primer ime ali koda, koristno pri povezovanju informacij o tem izdelku/storitvi z informacijami, ki jih vsebujejo drugi dokazi (npr. datum prve prodaje).

Dokazi, ki izvirajo s platform za e-trgovanje, bi lahko imeli dokazno vrednost tudi v odsotnosti znamke ali blaga/storitev, če je mogoče identifikacijsko referenčno številko povezati z določeno znamko, blagom ali storitvijo.

Vendar pa je treba opozoriti, da nekatere platforme za e-trgovanje ohranijo isti datum, od katerega je izdelek na voljo, in celo isto referenčno številko za novo različico izdelka/storitve, ki bi se lahko ponujal(-a) pod drugo znamko.

Priporočila

- Priporočljivo je, da stranka vključi izpise ocen, ki so jih uporabniki dali po nakupu izdelka ali naročilu storitve na določeni platformi za e-trgovanje, saj bi te informacije lahko koristile pri določitvi upoštevne datuma objave vsebine.
- Posebno sklicevanje, ki označuje zadevni izdelek, je lahko povezava med informacijami, prikazanimi na platformi za e-trgovanje (npr. izdelek z znamko), in informacijami, ki jih vsebujejo drugi dokazi (npr. datum prodaje).

3.1.2.10 Aplikacije

Večji del spletne dejavnosti vključuje uporabo aplikacij ⁽⁴¹⁾, na primer spletna prodaja na drobno, spletne dražbe, družbena omrežja, takojšnje sporočanje. Ta sredstva se zato tudi upoštevajo v tem pododstavku.

Upoštevati je treba, da so nekatera spletišča na voljo tudi v različici v obliki aplikacije ⁽⁴²⁾.

Kar zadeva objavo zadevne vsebine na internetu, lahko aplikacije in spletišča zagotovijo isto ustrezno vsebino (tj. datum, znamko, blago in storitve) na razmeroma podoben način. Glavna razlika med aplikacijami in spletišči torej ni v sami vsebini, temveč v načinu predložitve zadevnih informacij.

Dokazovanje objave pomembne vsebine v aplikacijah, ki niso na voljo v obliki spletišča, je lahko težavno, zlasti zaradi:

- težav pri pridobivanju dokaza, da je bila pomembna vsebina objavljena znotraj aplikacije, kadar so prikazane informacije začasne in jih morda ni mogoče pridobiti po preteku določenega časa;

⁽⁴⁰⁾ Platforme za e-trgovanje (elektronsko trgovanje): internetne platforme, ki omogočajo spletne transakcije blaga in storitev s prenosom informacij in sredstev prek interneta.

⁽⁴¹⁾ Program ali skupina programov, namenjena končnemu uporabniku. Vključuje programe podatkovnih zbirk, medijske predvajalnike, urejevalnike besedil, spletne brskalnike, preglednice in druge aplikacije. Namenjene so za izvajanje usklajenih funkcij, nalog ali dejavnosti.

⁽⁴²⁾ Različica v obliki aplikacije (mobilna različica): Vrsta aplikativne programske opreme, namenjene za izvajanje na mobilni napravi, kot je pametni telefon ali tablični računalnik, katere cilj je pogosto zagotavljati uporabnikom storitve, ki so podobne tistim, do katerih dostopajo na osebem računalniku.

- omejenih možnosti za zajem preteklih podatkov iz aplikacij s storitvami arhiviranja spletišča;
- omejene možnosti priprave izpisa informacij, prikazanih v aplikacijah.

Priporočila

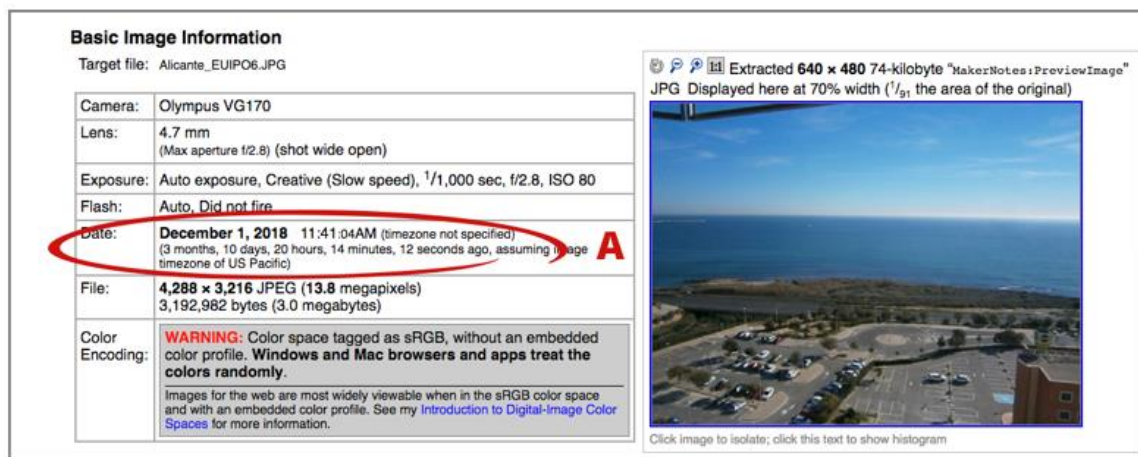
- Kadar so aplikacije na voljo tudi v obliki spletišča, je priporočeno, da se zadevne informacije pridobijo s spletišča.
- Če različica v obliki spletišča ni na voljo, se lahko kot dokaz uporabi posnetek zaslona na mobilni napravi.
- Kadar se zadevne informacije predstavijo s posnetkom zaslona aplikacije, se datum posnetka zaslona šteje za datum objave zadevne vsebine, razen če se iz vsebine posnetka ali drugega dokazila lahko določi zgodnejši upošteveni datum.
- Pri ocenjevanju dokazov o objavi zadevne vsebine iz nekaterih aplikacij (npr. tistih, ki se uporabljajo za nakupovanje, družbena omrežja) bi informacije o namenu in glavnih značilnostih zadevne aplikacije lahko bile pomembne za ocenjevanje dokaza.

3.1.2.11 Metapodatki

Dokaz o objavi pomembne vsebine na internetu se lahko ustvari z analizo metapodatkov ⁽⁴³⁾ (ali podatkov EXIF) ⁽⁴⁴⁾, glej oznako C v primeru 2), ki so na primer vdelani v slike, videoposnetke in spletišča. Slika lahko na primer vključuje informacije o sebi, kot je avtor, datum nastanka ali spremembe ali lokaciji, kjer je bila posneta (glej oznake A, B in C v primerih 11 in 12).

Obstajajo različni načini pridobivanja metapodatkov. Odvisno od naprave (kot je pametni telefon ali digitalna kamera) in mesta, na katerem je shranjena zadevna datoteka, je dostop do metapodatkov mogoč preprosto z izborom možnosti „informacije“ na sami sliki ali z uporabo bolj specializirane programske opreme (tj. pregledovalnikov metapodatkov). Vrsta metapodatkov, ki se lahko pridobijo, je odvisna od tega, kako je datoteka shranjena na napravi, in od zmogljivosti naprave.

Metapodatki, pridobljeni iz fotografije, posnete z digitalno kamero

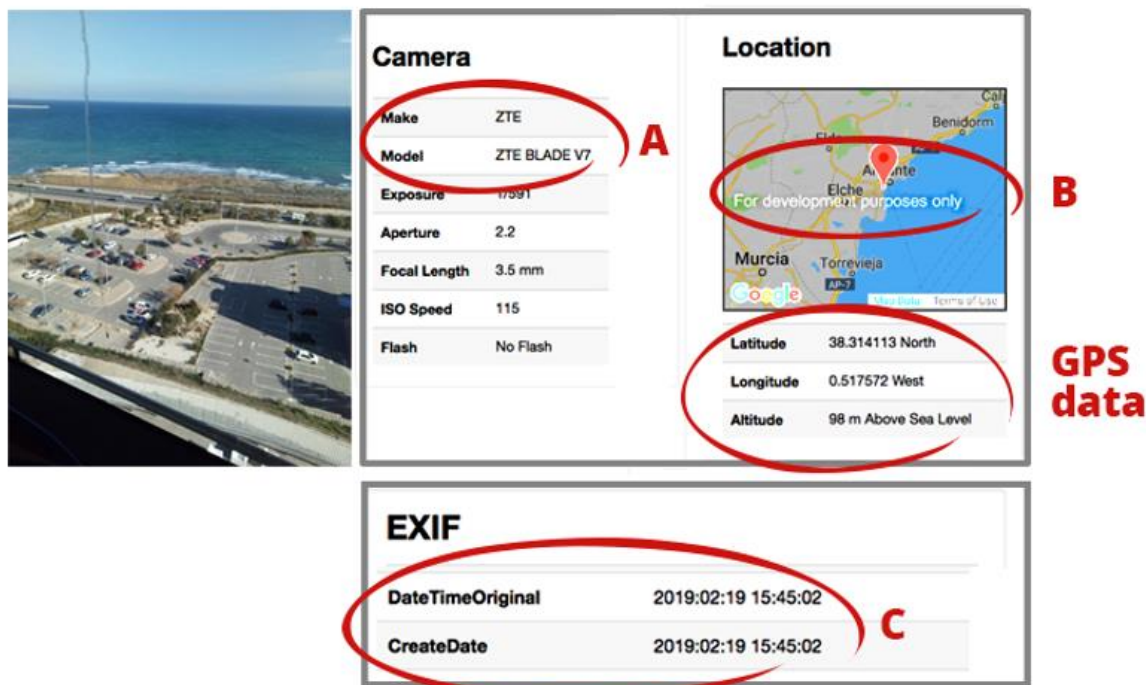

Primer 1

⁽⁴³⁾ Podatki, ki se uporabljajo za opis vsebine določenega elementa (npr. fotografije, slike, videoposnetka ali elektronske knjige).

⁽⁴⁴⁾ Podatki EXIF (izmenljivi format slikovnih datotek): standard, ki opredeljuje format za slike, zvok in pomožne oznake, ki jih uporabljajo digitalne kamere (vključno s pametnimi telefoni), skenerji in drugi sistemi, ki obdelujejo slikovne in zvočne datoteke, posnete z digitalnimi kamerami.

Metapodatki, pridobljeni iz slike, posnete s pametnim telefonom

Primer 2

Priporočila

- Kadar se kot dokaz predložijo metapodatki, je priporočljivo zagotoviti informacije, ki pojasnjujejo, kako so bili pridobljeni, katere informacije so bile pridobljene in iz katerega vira.

3.1.2.12 Dejavniki, ki lahko vplivajo na dostopnost informacij na internetu

Pri predložitvi spletnih dokazov je treba upoštevati tudi naslednje omejitve:

- gesla in plačila;
- vrhnja domena ⁽⁴⁵⁾;
- možnost iskanja ⁽⁴⁶⁾;
- geografsko blokiranje ⁽⁴⁷⁾.

Zadeve v zvezi z možnostjo iskanja in geografskim blokiranjem so predstavljene v skupni praksi CP10: Merila za ocenjevanje razkritja videzov izdelkov na internetu. V nadaljevanju so predstavljena številna druga priporočila.

⁽⁴⁵⁾ Zadnji element domenskega imena ali del, ki je naveden takoj za piko. Obstaja omejeno število vnaprej določenih pripon, ki predstavljajo vrhno domeno. Primeri vrhnjih domen vključujejo: .com – komercialna podjetja; .gov – vladne agencije; .edu – izobraževalne ustanove.

⁽⁴⁶⁾ Možnost, da se spletišče poišče z vnosom iskalnih pojmov v iskalnik ali z drugimi sredstvi.

⁽⁴⁷⁾ Oblika zaščite, ki se uporablja na e-poštnih, spletnih ali drugih internetnih strežnikih za omejevanje dostopa do vsebine na podlagi geografske lokacije uporabnika. Lokacija uporabnika se določi s preverjanjem naslova IP (države) ali niza naslovov, ki štejejo za neželene ali sovražne.

Priporočila

- Niti omejevanje dostopa na omejen krog ljudi z geslom niti zahteva za plačilo za dostop na splošno ne prepreči, da bi izpisi ali posnetki zaslona s takih varnih spletišč ali aplikacij bili predloženi kot dokaz. Kljub temu pa je razpoložljivost ustrezne vsebine lahko odvisna od posebnih okoliščin posameznega primera.
- Vrhnje domene načeloma ne bi smele vplivati na možnost iskanja znamke ali druge ustrezne vsebine na internetu. Lahko pa pokažejo, pri katerih potrošnikih je obstajala večja verjetnost dostopa do nekega spletišča. Če bi bila na primer vrhnja domena na ravni domene države članice EU, bi bilo verjetno, da bi bili potrošniki v tej državi članici ali na splošno v EU lahko seznanjeni z vsebino takega spletišča ob upoštevanju jezika, ki se uporablja.

3.1.3 Pristnost, resničnost in zanesljivost dokazov ter merila za njihovo oceno

Za namene skupne prakse CP12 bi morala pristnost in verodostojnost dokazov pomeniti, da ti niso predružačeni, naknadno spremenjeni, popravljeni ali ponarejeni.

Na splošno je vsako dokazilo ustrezno tehtano glede na njegovo dokazno vrednost. Zato je treba še enkrat poudariti, da spodnja priporočila ne zadevajo ocene dokazne vrednosti dokazov. Predstavljajo le skupen pristop k predhodnim korakom – tj. elemente, ki jih je mogoče analizirati, da se na začetku preveri, ali so zadevni dokazi pristni.

Priporočila

- Pri ocenjevanju pristnosti in verodostojnosti dokazov je treba *med drugim* upoštevati:
 - (i) osebo, od katere izvirajo dokazi, in zmožnost osebe, ki dokazuje, ali njenega vira (tj. izvor dokazov);
 - (ii) okoliščine njihove priprave;
 - (iii) na koga so naslovljeni;
 - (iv) če je iz vsebine razvidno, da so razumni, trdni in zanesljivi.⁽⁴⁸⁾
- Dokazi z datumom ali drugimi elementi, ki so bili dodani pozneje (npr. ročno napisani datumi na natisnjenih dokumentih), so lahko povod za dvom o njihovi pristnosti in verodostojnosti.
- Preizkus vseh dokazil bi moral vključevati tudi preverjanje morebitnih neskladij med predloženimi dokazili.

3.2 Določitev upoštevnega datuma dokazov

Pri ocenjevanju dokazov je pomembno določiti datum dokumenta ali dokazila. Poleg tega bi morali pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic ter stranke v postopku upoštevati upošteveni datum/obdobje in njegovo pomembnost v določenih postopkih (npr. v primeru dokazovanja dokaza o uporabi, pridobljenega razlikovalnega učinka ali ugleda). Vendar lahko dokazovanje upoštevnega datuma včasih povzroči več vprašanj, na primer, kadar v dokazih ni naveden datum, ali ko gre za spletne dokaze.

Zato to poglavje obravnava vprašanje določitve upoštevnega datuma dokazov v primeru: dokumentov in vzorcev, spletnih dokazov in tržnih raziskav.

3.2.1 Dokumentarni dokazi: določitev datuma dokumentov

Kot je obrazloženo v podpoglavju 3.1.1 splošne prakse CP12, lahko stranka predloži različna dokazna

⁽⁴⁸⁾ Sodba z dne 15. decembra 2005, T-262/04, Three-dimensional trade mark in the shape of a lighter, EU:T:2005:463, točka 78; sodba z dne 25. aprila 2018, T-312/16, CHATKA, EU:T:2018:221, točka 50.

sredstva za ugotovitev istega dejstva. Poleg tega skupna preučitev teh dokazil pomeni, da jih je treba oceniti ob upoštevanju drugih.

Praviloma morajo biti dokumenti, tiskani mediji, revidirana letna poročila itd. jasno opremljeni z datumi. V nasprotnem primeru mora stranka predložiti dodatna dokazila. To velja tudi, če je v določenem tržnem sektorju običajno, da vzorci blaga sami ne vsebujejo časovne navedbe. V večini primerov bi fotografije fizičnih vzorcev ali samih primerkov potrebovale dodatne dokaze za določitev upoštevnega datuma.

Priporočila

- Datum dokazov mora biti razviden iz samih dokazov.
- Gradivo, predloženo brez navedbe datuma, je lahko v okviru splošne ocene ustrezno in se upošteva skupaj z drugimi dokazi, ki jih predloži stranka, ki so datirani ⁽⁴⁹⁾.

3.2.2 Spletni dokazi: orodja za določitev upoštevnega datuma

Prejšnje poglavje o sredstvih in virih dokazov med drugim obravnava vidike, ki jih je treba upoštevati pri obravnavi različnih spletnih virov.

To podpoglavje (3.2.2) zagotavlja **neizčrpen seznam orodij**, ki lahko pomagajo določiti datum objave določene vsebine, objavljene na internetu.

V tem okviru lahko za določitev upoštevnega datuma uporabimo naslednja orodja:

- iskalnike in storitve arhiviranja spletišč;
- računalniško ustvarjeni časovni žigi;
- forenzična programska orodja.

Vendar pa uporaba zgoraj omenjenih orodij s strani strank v postopku in njihovih zastopnikov **ni obvezna**. Stranka v postopku ali njen zastopnik lahko uporablja druge možnosti (npr. notarsko potrdilo) ali spletna orodja. Vprašanje njihove ocene je vedno v pristojnosti pritožbenih organov in uradov držav članic za intelektualno lastnino.

Naslednja priporočila temeljijo na skupni praksi CP10: Merila za ocenjevanje razkritja videzov izdelkov na internetu.

3.2.2.1 Datumi, ki so na voljo v iskalnikih in storitvah arhiviranja spletišč

Datum razkritja se lahko določi z uporabo ustreznih podatkov, ki so na voljo v iskalnikih ⁽⁵⁰⁾ in storitvah arhiviranja spletišč.

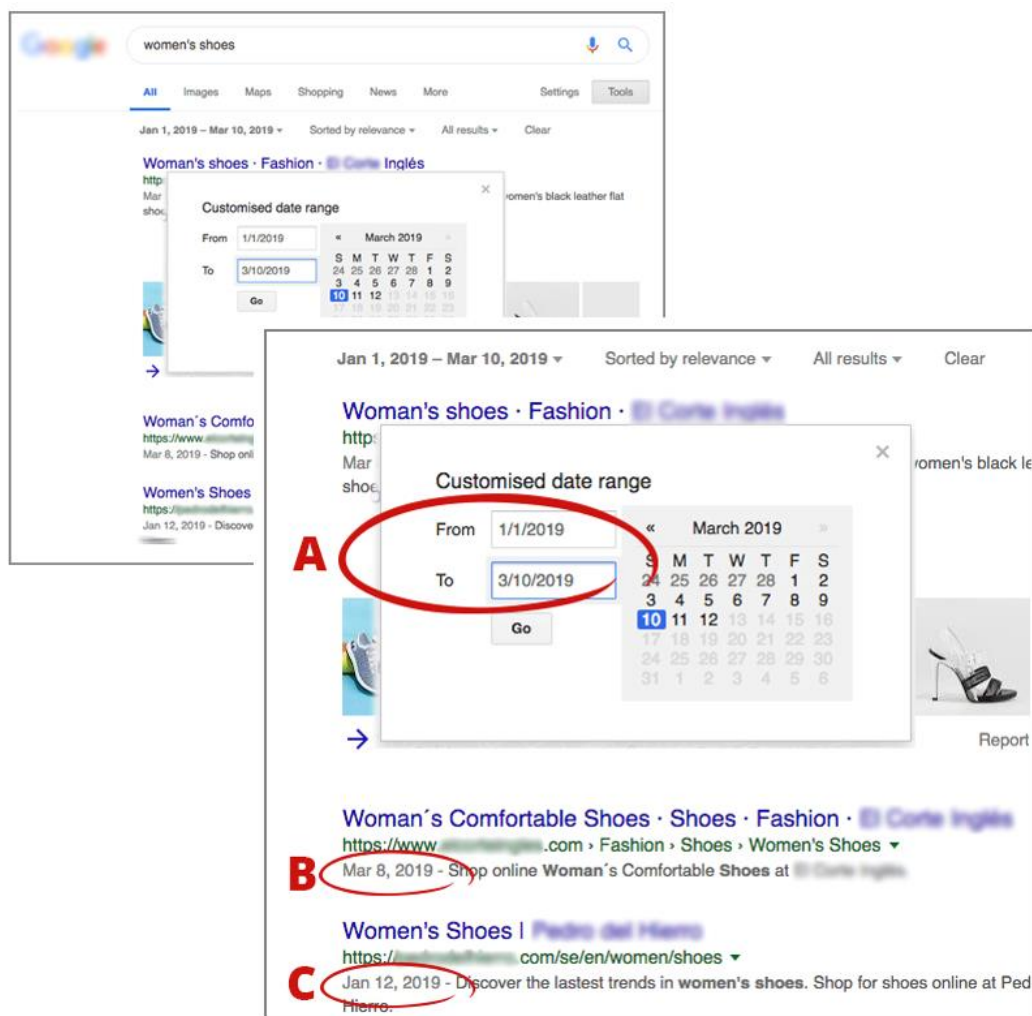
Iskalniki omogočajo uporabnikom, da iščejo informacije znotraj določenega časovnega okvira (glej oznako A v primeru 3) ⁽⁵¹⁾. Dobljeni rezultati se lahko uporabijo kot predhodna indikacija časa, ko je bila zadevna vsebina prvič dostopna na spletu.

Vendar bi bilo treba za dokaz objave posebne vsebine upoštevni datum podpreti z dodatnimi informacijami, po možnosti z datumi, vključenimi v vsebino konkretnih spletišč, navedenih med rezultati iskanja.

⁽⁴⁹⁾ Sodba z dne 17. februarja 2011, T-324/09, FRIBO, EU:T:2011:47, točka 33.

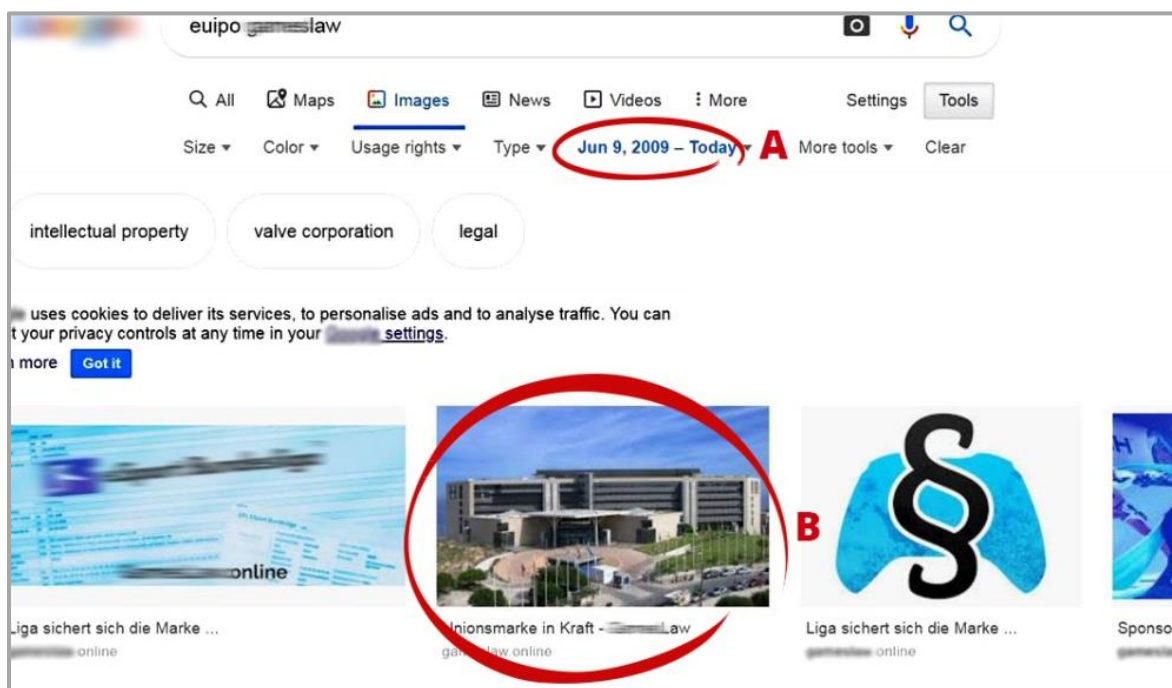
⁽⁵⁰⁾ Računalniški programi, ki iščejo informacije z določeno(-imi) ključno(-imi) besedo(-ami) na internetu.

⁽⁵¹⁾ Nekateri iskalniki začasno hranijo informacije v zvezi z vsebino spletišč v predpomnilniku. To storijo s pomočjo t. i. spletnega pajka, programa, ki pregleduje internet, obišče vsako spletišče, ki ga lahko, in shrani informacije o tamkajšnjih spletnih straneh (npr. datum objave ali oblikovanja spletišča ali njegove vsebine) v indeks.

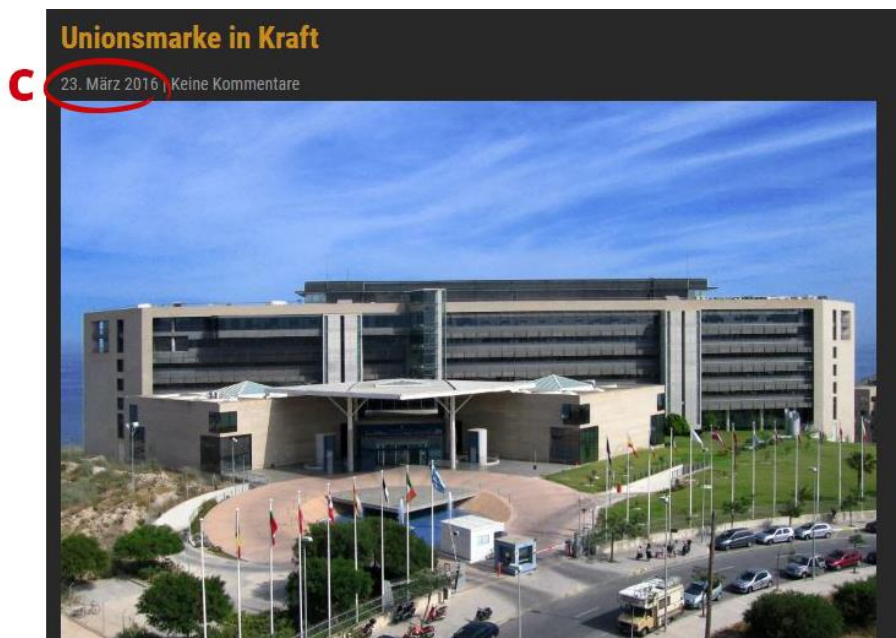

Primer 3

Zaradi omejitev, omenjenih v nadaljevanju, je pri zanašanju na iskalnike potrebna previdnost. Prvič, pri iskanju znotraj določenega obdobja (glej oznako A v primeru 4) pridobljeni datum ni nujno tudi datum objave zadevne vsebine (glej oznako C v primeru 4), temveč datum, ko je orodje neko spletišče shranilo v predpomnilnik ali zajelo njegov posnetek (glej oznako B v primeru 4). Drugič, vsebina spletišča, ki prikazuje pomembe informacije/vsebino, se morda ne nanaša na prikazani datum, temveč na zadnjo različico navedenega spletišča.

Ko obiščete ustrezno spletišče, ki vsebuje fotografijo, ugotovite, da je datum razkritja slike 23. marec 2016.

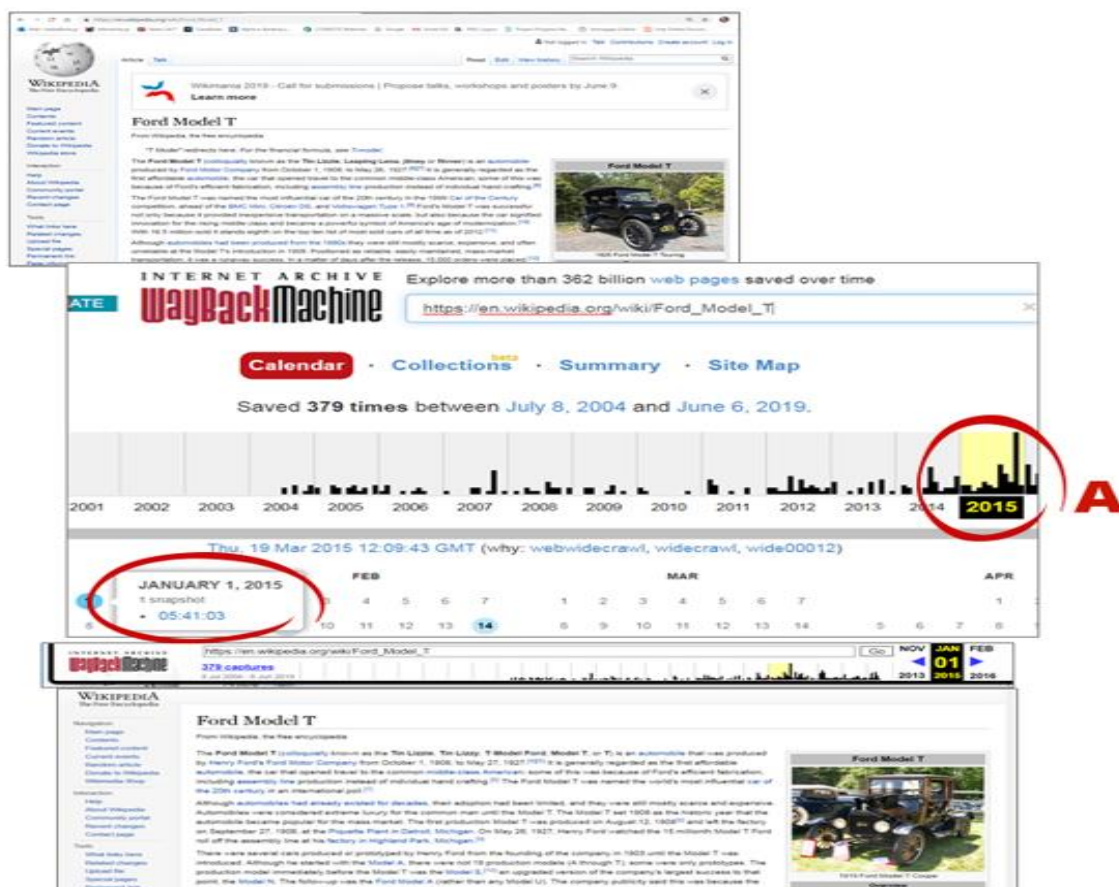
Primer 4

Po drugi strani pa se lahko storitve arhiviranja spletišč (npr. „WayBack Machine“) uporabljajo kot dragoceno orodje za dokazovanje datuma objave določene vsebine na internetu.

Te zagotavljajo dostop do arhiviranih spletišč ali delov spletišč, kakor so bili videti ob določenem času („posnetki“) (glej oznako A v primeru 5). Poleg tega sta v arhivih mogoča tudi ogled spletišč in krmarjenje.

Kljub temu bi bilo treba pri ocenjevanju dokazov, pridobljenih s storitvami arhiviranja spletišč, upoštevati naslednje vidike:

- omejen dostop do vsebine spletišč. Včasih na primer ni mogoče arhivirati vsebine, ki je zaščitena z geslom, lastniki spletišč pa lahko sistemom arhiviranja onemogočijo dostop do vsebine na spletiščih (z izključevanjem spletnih robotov) ⁽⁵²⁾.
- Nepopolno ali delno arhiviranje vsebine spletišča.
- Odstranitev vsebine. Lastniki spletišč imajo pravico, da zahtevajo odstranitev arhivirane vsebine.
- Neredne posodobitve. Spletišča se ne arhivirajo ob vsaki posodobitvi ali spremembi, temveč samo takrat, ko jih obiščejo spletni pajki ⁽⁵³⁾. To pa je odvisno od same obiskanosti spletišča.

Primer 5

Priporočila

- Rezultatom iskanja z uporabo storitev iskalnikov je treba zaupati s previdnostjo.
- Pomembno je upoštevati, da se pri krmarjenju po arhiviranem spletišču posamezni deli spletišča lahko nanašajo na različne datume.

⁽⁵²⁾ Standard, ki ga uporabljajo spletišča za komuniciranje s spletnimi pajki in drugimi spletnimi roboti. Spletne robote obvešča, kateri deli spletišča se ne smejo obdelovati ali pregledovati.

⁽⁵³⁾ Internetni bot, ki sistematično brska po svetovnem spletu, zlasti za namen indeksiranja spletnih strani.

- Pri dokazovanju objave zadevne vsebine na internetu je priporočljivo uporabiti storitve arhiviranja spletišč namesto storitev iskalnikov.
- Da se dokaže objava določene vsebine na internetu, je treba upoštevni datum okrepiti z dodatnimi dokazi.

3.2.2.2 Informacije z računalniško ustvarjenim časovnim žigom

Elektronski časovni žig⁽⁵⁴⁾ datoteki, sporočilu, transakciji, sliki itd. pripiše točen čas, s čimer dokazuje, da je vsebina obstajala v določenem trenutku.

Na voljo so različne storitve, ki zagotavljajo časovne žige⁽⁵⁵⁾. Nekatere od teh je potrdila Evropska komisija kot storitve, ki so skladne z zahtevami Uredbe (EU) št. 910/2014⁽⁵⁶⁾. Izvajalci navedenih storitev lahko izdajo kvalificirani elektronski časovni žig⁽⁵⁷⁾.

Evropski seznam ponudnikov kvalificiranih časovnih žigov⁽⁵⁸⁾ je objavila Evropska komisija.

Kvalificirani časovni žig, ki ga izda ena država članica, je priznan kot tak v vseh državah članicah. Poleg tega se domneva pravilnost datuma in časa ter celovitost podatkov, s katerimi sta datum in čas povezana⁽⁵⁹⁾.

S časovnim žigosanjem se vsebina na posnetku zaslona ali izpisu (glej oznaki „A“ v primerih 6 in 7) zaščiti pred morebitnim poznejšim spreminjanjem ali odstranitvijo iz izvirnega vira. Poleg tega za to vrsto dokazov ne veljajo nobene ozemeljske omejitve.

Kadar se zahteva časovni žig za določeno spletišče, storitev zagotovi certifikat, ki potrjuje vsebino, opremljeno s časovnim žigom, kot sta naslov URL in datum, ki je povezana z navedenim spletiščem v trenutku, ko je opremljena s časovnim žigom (glej oznako A v primeru 7 ter oznaki „A“ in „B“ v primeru 8).

S časovnim žigom se lahko opremijo statična spletišča in seje brskanja.

Pri časovnem žigosanju statičnih spletišč storitev časovnega žigosanja na splošno izda digitalni certifikat, ki prikazuje vsebino, vidno na določenem naslovu URL v določenem trenutku, ter pri tem navaja točen datum in čas. Taka vrsta časovnega žiga zagotavlja, da predloženi posnetek zaslona ni bil spremenjen, saj certifikat, digitalno podpisan in opremljen s časovnim žigom, vključuje vizualne informacije z naslova URL ter kodo HTML kot priponko k certifikatu.

⁽⁵⁴⁾ Podatki v elektronski obliki, ki druge podatke v elektronski obliki povezujejo z določenim trenutkom in tako zagotavljajo dokaz, da so slednji podatki v tistem trenutku obstajali (člen 3(33) uredbe eIDAS). Nekatere storitve časovnega žigosanja temeljijo na tehnologiji veriženja blokov.

⁽⁵⁵⁾ Zaporedje znakov ali šifriranih informacij, ki določa, kdaj se je določen dogodek zgodil, navadno z navedbo datuma in časa.

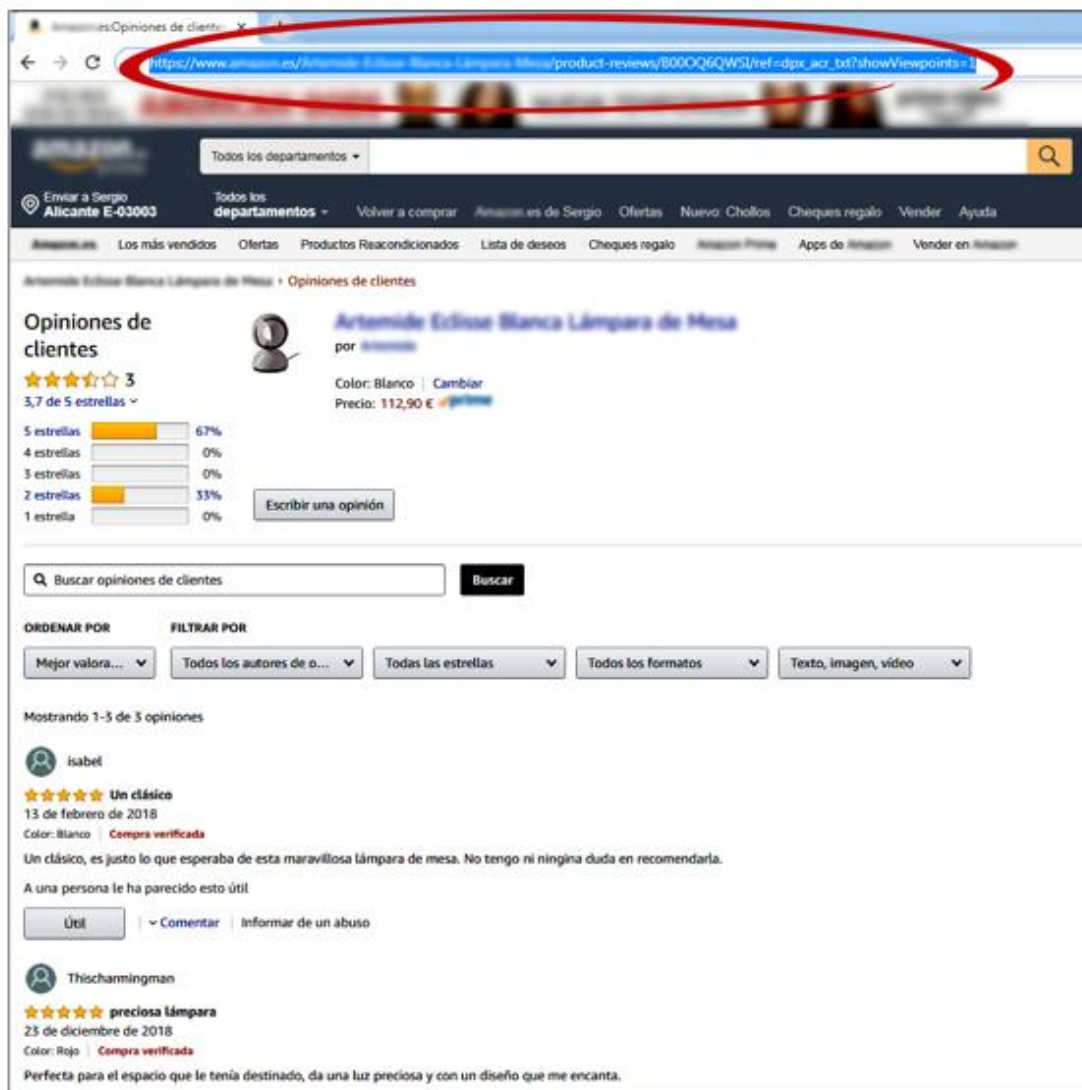
⁽⁵⁶⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu (uredba eIDAS).

⁽⁵⁷⁾ Elektronski časovni žig, ki je v skladu z nekaterimi zahtevami, določenimi v členu 42 uredbe o eIDAS: (a) datum in čas povezuje s podatki tako, da je mogoče razumno izključiti možnost spremembe podatkov, ne da bi bila ta sprememba zaznana; (b) temelji na začetnem viru informacij, povezanem z univerzalnim koordiniranim časom (mednarodno upravljan sistem atomskih ur, povezan z greenwiškim srednjim časom).

⁽⁵⁸⁾ 2 Zanesljivi seznam: <https://webgate.ec.europa.eu/tl-browser/#/>; ponudnik kvalificiranega časovnega žiga (ponudnik kvalificiranih storitev zaupanja): Ponudnik storitev zaupanja, ki nudi in hrani digitalne certifikate ter ustvarja in potrjuje elektronske podpise. Ponudnik storitev zaupanja ima status nadzornika ter se v EU in Švici zahteva za urejanje postopkov elektronskega podpisovanja.

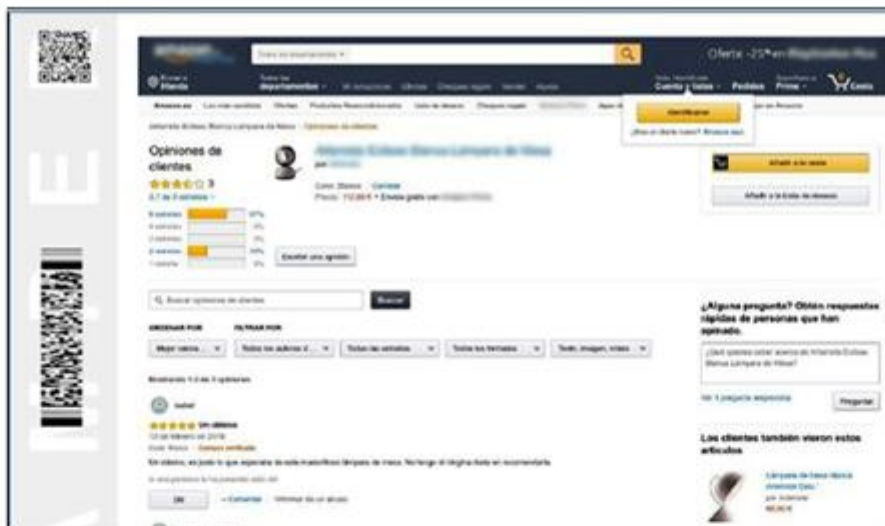
⁽⁵⁹⁾ Člen 41 uredbe eIDAS.

Časovno žigovanje statičnega spletišča

Primer 6
Brez časovnega žiga

Časovno žigosanje statičnega spletišča: certifikat

This is the information provided by the address https://www.amazon.es/Artemide-Eclisse-Blanca-L%3Atempa-Mesa/product-reviews/B00OQ6QWSI/ref=dp_x_acr_txt?showViewpoints=1, responding from IP address 216.137.57.191, when queried on Mar 15, 2019 6:32:25 PM (UTC) from the IP address 54.247.116.13.

The page source code (ref=dp_x_acr_txt) has been included as attachment to this document.

User agent used on the query: Mozilla/5.0 (X11; Linux x86_64) AppleWebKit/537.36 (KHTML, like Gecko) Chrome/59.0.3071.86 Safari/537.36

This query has been performed by www.safesite.com service from www.safesite.com Ltd, which records and digitally signs its result in this PDF document on Mar 15, 2019 6:32:25 PM (UTC)

System of web content certification developed by www.safesite.com. Patented and released to allow its open use. Patent number: www.safesite.com

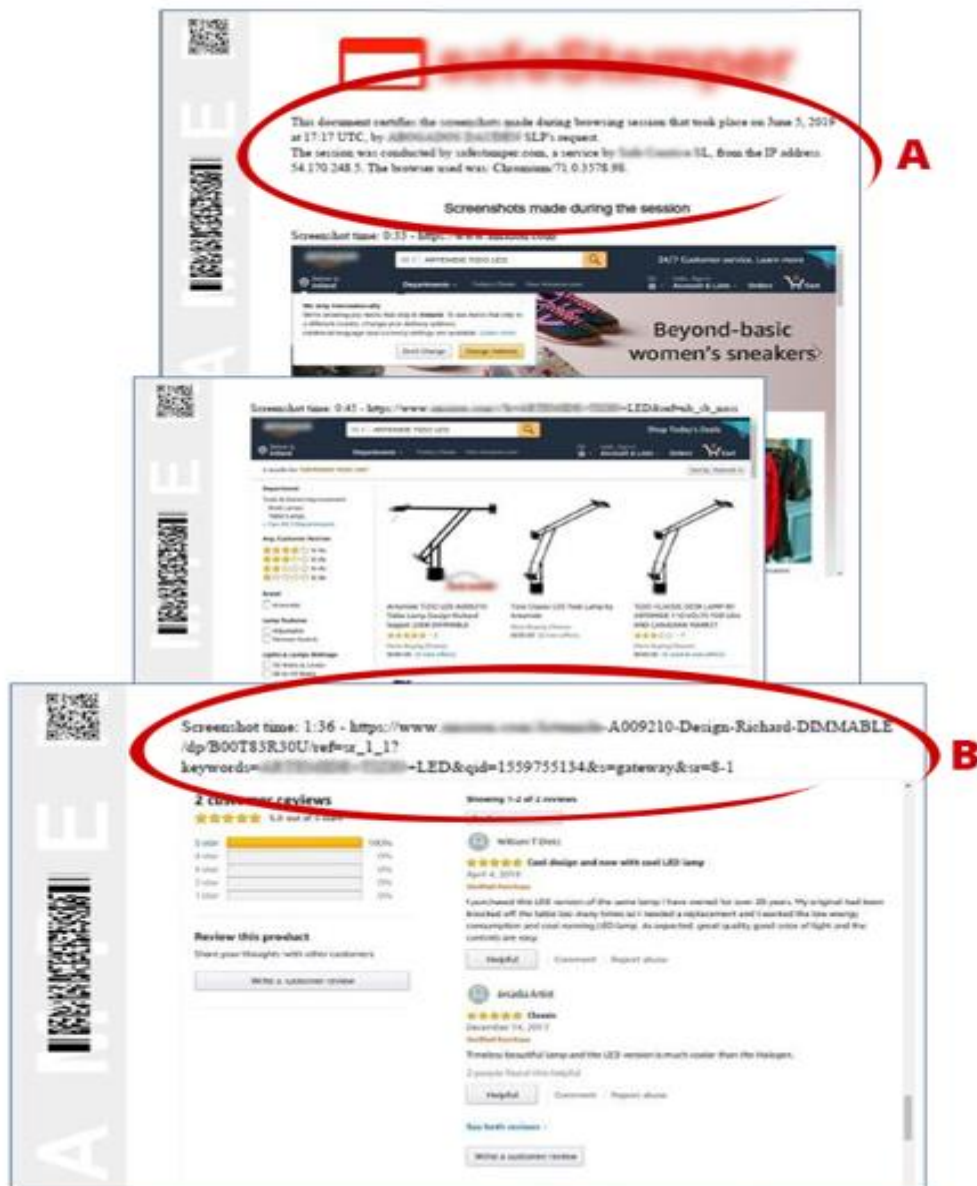
A

Primer 7 S časovnim žigom

Časovno žigosanje sej brskanja (ali „dinamičnih spletnih strani“) omogoča uporabnikom, da s časovnim žigom opremijo več posnetkov zaslona ali posnamejo sejo brskanja po spletu v obliki videoposnetka, kar se potrdi s certifikatom, ki je podpisan in opremljen s časovnim žigom ter ki vsebuje videoposnetke in posnetke zaslona, izdelane med sejo brskanja (glej oznaki A in B v primeru 8).

Časovno žigovanje seje brskanja

Primer 8

Priporočila

- Priporočljivo je uporabiti časovno žigovanje kot previdnostni ukrep, da se zaščitijo dokazi o objavi določene vsebine.
- Kadar je za pridobitev ustreznih dokazov treba opraviti več korakov, je priporočljivo, da se s časovnim žigom opremlja celotna seja brskanja.

3.2.2.3 Forenzična programska orodja

Forenzična programska orodja⁽⁶⁰⁾ se uporabljajo za pridobivanje digitalnih in računalniško ustvarjenih dokazov. Nekatera so namenjena laičnim uporabnikom in so prosto dostopna na internetu.

Ta orodja se lahko zlasti uporabljajo za pridobivanje informacij o upoštevnem datumu, ki bi lahko bili vdelani v slike, videoposnetke ali programe za oblikovanje spletišč (tj. metapodatki). Ti podatki se lahko uporabljajo za dokazovanje objave določene vsebine na internetu.

Forenzična programska orodja se lahko uporabijo tudi za spremljanje družbenih omrežij, saj lahko posnamejo objave skupaj s slikami.

Priporočila

- Kadar se informacije pridobivajo s pomočjo forenzičnih programskih orodij, je priporočljivo zagotoviti informacije o samem orodju in o tem, kako so bile informacije pridobljene, katere informacije so bile pridobljene ter iz katere vsebine, kot tudi datum in čas, ko so bile informacije pridobljene.

3.2.3 Obdobje in časovna razporeditev tržne raziskave

Glede tržnih raziskav se pojavlja vprašanje, kakšno naj bo časovno obdobje, ki se odraža v raziskavi: obdobje pred datumom vložitve, v času postopka, po datumu vložitve itd. Zato mora stranka upoštevati spodnja priporočila.

Priporočila

- Obdobje raziskave bi moralo ustrezati obdobju, v katerem je nastal vzrok za ukrep, saj bi bila raziskava koristna, če bi na primer ugotovili prepoznavnost določene znamke.

Tudi raziskava, opravljena malo pred zadevnim datumom ali po njem, bi lahko vsebovala uporabne podatke, vendar upošteva, da se lahko njena dokazna moč spreminja glede na večjo ali manjšo oddaljenost od ustreznega datuma⁽⁶¹⁾.

3.3 Načini predložitve dokazov

Odgovornost za urejanje dokazov nosi stranka v postopku. Poleg tega mora biti vložitev dokazov dovolj jasna in natančna, da lahko druga stranka uveljavlja svojo pravico do obrambe, pritožbeni organi ali uradi za intelektualno lastnino držav članic pa jih lahko preučijo. Ob upoštevanju zgoraj navedenega skupna praksa vključuje priporočila o predložitvi in strukturi dokazov, sprejemljivih oblikah, velikosti in obsegu ter kazalo prilog.

Vsebuje tudi smernice za združenja uporabnikov, stranke in njihove zastopnike o tem, kako oblikovati in izvesti tržno raziskavo, ki bo predložena kot dokaz v postopkih glede znamk, pa tudi kontrolni seznam, ki ga lahko uporabijo pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic kot podporno orodje pri obravnavi raziskav.

⁽⁶⁰⁾ Orodja, s katerimi preiskovalci lahko pridobijo dokaze z računalnikov ter odkrijejo, ohranijo, obnovijo in preiščejo zadevne informacije v skladu s standardi digitalne forenzike.

⁽⁶¹⁾ Na primer: Sodba z dne 12. julij 2006, T-277/04, VITACOAT, EU:T:2006:202, točka 38: „(...) je treba najprej navesti, da mora biti, da bi lahko bila deležna ugodnosti z večjim razlikovalnim učinkom na podlagi morebitnega poznavanja s strani javnosti, prejšnja znamka v vsakem primeru javnosti poznana na dan vložitve prijave znamke ali v določenem primeru na dan uveljavljane prednosti v podporo tej prijavi (...). Ni pa mogoče izključiti, da bi lahko raziskava, opravljena malo pred tem datumom ali po njem, vsebovala uporabne podatke, vendar upošteva, da se lahko njena dokazna moč spreminja glede na večjo ali manjšo oddaljenost obdobja, ki ga pokriva, glede na dan vložitve ali dan prednosti prijave zadevne znamke.“

Poleg tega poglavje predstavlja minimalni standard za izjave pod prisego in izjave prič.

3.3.1 Predložitev dokazov: sprejemljive oblike, velikost in obseg

Ob upoštevanju določenih razlik med vrstami vložitev je bilo za namene te skupne prakse ustvarjenih pet skupin priporočil za: (i) vse vrste vložitev, (ii) vložitve v papirni obliki, vključno z vložitvami katerega koli fizičnega elementa, (iii) elektronske vložitve, (iv) vložitve po telefaksu in (v) nosilce podatkov.

Vendar je treba poudariti, da elektronska vložitev, kadar je na voljo, ostaja najprimernejši način za oddajo vlog in dokazov. Poleg tega bi morala stranka ali njen zastopnik vedno vnaprej preveriti, katere vrste vložitev podpira ustrezni pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice. Na primer, nekateri podpirajo brezpapirne vložitve ali ne sprejemajo vložitev po telefaksu.

3.3.1.1 Vse vrste vložitev

Kot priloge je treba vložiti samo dokazila, ki so omenjena v vlogi in navedena v priponki.

Stranka, ki predloži dokaze, mora upoštevati naslednje ključne vidike strukturirane predložitve dokazov glede vseh vrst vložitev.

Priporočila

- Dokazi morajo biti vključeni v priloge vlog , ki morajo biti zaporedno oštevilčene, na primer: Priloga 1, Priloga 2 itd.
- Vsaka priloga mora biti jasno ločena, na primer imeti mora posebno naslovnico ali biti označena kot Priloga 1, Priloga 2 itd. na vrhu prve strani dokazov.
- Vsaka predložitev pisnih dokazov (tj. v vsaki prilogi), če je mogoče, mora biti oštevilčena.
- Dokazila mora spremljati kazalo prilog (kot je opisano v poglavju 3.3.2.1 spodaj).
- Stranka mora v svojih vlogah vključiti obrazložitev, kaj posamezni dokazi predstavljajo ali kaj skušajo dokazati.
- Vsako sklicevanje na vložene dokaze v vlogi mora navajati ustrezno številko priloge, kot je navedena v kazalu prilog (kot je opisano v poglavju 3.3.2.1 spodaj).
- Poleg tega, če stranka predloži dokaze, vključene v drugo vlogo, mora biti to jasno navedeno (npr. Priloga 3 k izjavi z razlogi za pritožbo).
- Če se zahteva, je treba na vsako stran ali vlogo dodati datum in podpis v skladu s postopkom vsakega pritožbenega organa ali urada za intelektualno lastnino države članice.
- Če je na enem dokazilu prikazanih več znamk, blaga in storitev ali datumov, je treba jasno navesti ustrezne informacije.
- Če izvirniki vsebujejo barvne elemente, pomembne za datoteko (npr. potrdilo o registraciji⁽⁶²⁾ ali dokaze o resni in dejanski uporabi), morajo biti dokazi vloženi v barvah.

Stranke v pritožbenem postopku morajo skrbno pretehtati, koliko dokazov morajo vložiti za ugotovitev in dokazovanje ustreznih dejstev. Dokaze, vložene v postopkih, morajo skrbno izbrati glede na njihovo količino in kakovost ter racionalno oceniti količino dokazov in njihovo dokazno vrednost. Zato bi morale stranke v postopku upoštevati naslednje točke.

Priporočila

- Če je le del dokaza (na primer naslovna stran in nekatere strani znotraj) pomemben za določeni primer, mora stranka vložiti le ustrezne strani/dele.

⁽⁶²⁾ Sodba z dne 25. oktobra 2018, T-359/17, ALDI, EU:T:2018:720, točke 45–57; sodba z dne 27. marca 2019, T-265/18, Formata, EU:T:2019:197, točke 48–53.

- Na zahtevo pa je treba predložiti celotno/popolno različico dokazov.

3.3.1.2 Vložitve v papirni obliki, vključno s fizičnimi elementi

V primeru vložitve v papirni obliki se priporočajo naslednje navedbe.

Priporočila

- Če je dokumentacija (dokazi) poslana v različnih paketih, je treba na naslovnici kazala prilog dodati navedbo o skupnem številu prilog, številu paketov in identifikacijo prilog v vsakem paketu.
- Priporočljivo je, da za vse predložene dokumente, vključno z ločilnimi listi med prilogami, uporabite navadne liste DIN-A4. Vendar je treba v vsakem primeru upoštevati čitljivost dokazov. Zato obstajajo posebne vrste dokazov (npr. plakati), kadar je primernejši večji format (npr. list DIN-A1).
- Izvirnih dokumentov se ne sme pošiljati. Namesto tega je treba narediti kopijo (če je primerno, barvno) in jo poslati kot prilogo.
- Kadar je mogoče, se je treba izogibati pošiljanju fizičnih primerkov, vzorcev itd. Namesto tega jih je treba fotografirati, fotografije pa natisniti (če je primerno, barvno) in poslati kot dokument (prilogo).
- Če je stranka v postopku predložila fotografije fizičnih primerkov/vzorcev, mora vključiti vse ustrezne poglede za posamezen primer in fotografirati vsako stran vzorca ter podrobnosti, kot so znamka, jezik, datumi ali imena držav, ki se lahko na njem pojavijo. Kadar je to mogoče, je treba tudi nalepke, ki so del zadevnega vzorca, ločeno fotografirati na ravni vodoravni površini.
- Če se dodatni izvod pošlje drugi stranki, mora biti to jasno opredeljeno.
- Če gre za barvne elemente, je treba predložiti dodatni izvod, ki se ga pošlje drugi stranki, kadar je to relevantno.

Obstaja tudi možnost predložitve dokazov, zabeleženih na nosilcih podatkov. Ta tema je opisana spodaj v podpoglavju 3.3.1.5.

3.3.1.3 Elektronske vložitve

Če stranka predloži dokaze v elektronski obliki (prek elektronske vložitve), je treba upoštevati naslednja priporočila.

Priporočila

- Druge kopije se ne sme poslati prek elektronske vložitve. Če pa to zahteva pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice, mora biti kopija v papirni obliki vložena v določenem roku.
- Omejitve velikosti datotek so odvisne od tehničnih omejitev in zmožnosti posameznega pritožbenega organa ali urada za intelektualno lastnino države članice.

Poleg tega, ker je treba priloge (dokaze) poslati kot datoteke, mora stranka upoštevati naslednje.

Priporočila

- Priloge (dokazi) morajo biti v eni ali več datotekah, ločenih od datoteke, ki vsebuje vlogo.
- Datoteka lahko vsebuje eno ali več prilog. Ustvarjanje ene datoteke na prilogo ne sme biti obvezno. Priporočljivo pa je, da se ob vložitvi priloge dodajo v naraščajočem številčnem zaporedju in so dovolj jasno poimenovane (kot je opisano spodaj).
- Datoteke morajo vsebovati imena, v idealnem primeru pa morajo čim bolj jasno opredeliti njihovo vsebino (npr. Priloga 1, Priloga 2, Priloge 1 do 6, priloge 1 do 3, računi).

Omejitev dolžine imena za zgoraj omenjene datoteke je odvisna od tehničnih omejitev in zmožnosti posameznega pritožbenega organa ali urada za intelektualno lastnino države članice.

3.3.1.4 Vložitve po telefaksu

Če stranka vloži dokaze po telefaksu, mora upoštevati naslednja priporočila.

Priporočila

- Če je v različnih sklopih predložena velika količina dokumentacije (dokazov), mora naslovnica kazala prilog navajati skupno število prilog, število sklopov in opredelitev prilog, ki jih vsebuje vsak sklop.
- Druge kopije se ne sme poslati po telefaksu. Če pa to zahteva pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice, mora biti kopija v papirni obliki vložena v določenem roku.

3.3.1.5 Nosilci podatkov (DVD-ji, CD ROM-i, pogoni USB itd.) in drugi dovoljeni formati

Le če elektronska vložitev ni na voljo ali velikost datoteke predloženih dokazov presega tehnične zmogljivosti določenega orodja za elektronsko vložitev, je treba arhivirati nosilce podatkov.

Če ena od strank v postopku vloži dokaze z uporabo nosilcev podatkov, kot so pogoni USB itd., je treba upoštevati priporočila za datoteke kot priloge, predstavljena v podpoglavju 3.3.1.3 zgoraj.

V izjemnih primerih, kadar je veliko število datotek predloženih na nosilcih podatkov, je treba dokaze organizirati v podmape in za vsako prilogo (dokaz) ustvariti ločeno podmapo, namesto da bi vse vložili v eni sami veliki mapi. Te podmape bi morale vsebovati imena (odražajoč prilogo, ki jo vsebujejo), v idealnem primeru pa čim bolj jasno opredeliti njihovo vsebino.

Ta dokument predstavlja tudi popoln opis vseh dovoljenih formatov za predložitev dokazov v pritožbenih postopkih glede blagovnih znamk⁽⁶³⁾, ki temelji na praksi notranjih pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic ter zunanjih pritožbenih organov in/ali sodišč, ki delujejo kot zunanji pritožbeni organi v postopkih glede znamke držav članic. Zbrani podatki bi morali biti koristni za združenja uporabnikov, pa tudi za stranke in njihove zastopnike.

Sprejemljivost naslednjih formatov pritožbenih organov ne vpliva na sprejemljivost drugih formatov v prihodnosti, ki bodo na primer rezultat tehnološkega napredka.

⁽⁶³⁾Podatki, zbrani oktobra 2019.

Dovoljen format dokazov	Papir	CD-ROM-i	DVD-ji	Pogoni USB	Zunanji trdi diski	Spominske kartice	Drugi optični diski	MP3 prek elektronske vložitve/elektronske pritožbe	MP4 prek elektronske vložitve/elektronske pritožbe	Fizični primerki/vzorci
AT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
BG	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
BX										
CY	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
CZ	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
DE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
DK	✓			✓						✓
EE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ES	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
EUIPO	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓
FI	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
FR	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
GR	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓
HR	✓									
HU		✓	✓	✓				✓	✓	✓
IE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
IT	✓	✓	✓							
LV	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
LT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
MT										
PL	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
PT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
RO	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
SE										
SI	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
SK	✓	✓	✓					✓	✓	✓
UK										

Opozoriti je treba, da čeprav so nosilci podatkov priznani formati za predložitev dokazov pri ustreznih pritožbenih organih in uradih za intelektualno lastnino držav članic, kot je navedeno zgoraj, vseh formatov datotek, ki jih vsebujejo, ni mogoče sprejeti. Zato so dokazi, posneti na nosilcih podatkov, dovoljeni v formatih, ki jih navede in sprejme vsak pritožbeni organ ali urad države članice za intelektualno lastnino posamezno.

Smernice o formatih datotek je mogoče najti v Skupnem sporočilu o prikazu novih vrst znamk⁽⁶⁴⁾. Predstavlja popoln pregled dovoljenih oblik elektronskih datotek za predložitev vseh vrst blagovnih znamk pri posameznem uradu za intelektualno lastnino države članice.

Priporočila

⁽⁶⁴⁾ https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/about_euipo/who_we_are/common_communication/common_communication_8/common_communication8_sl.pdf

- Kot minimalni standard bi morali pritožbeni organi sprejeti vloge prek CD-ROM-ov, DVD-jev ali pogonov USB.

3.3.1.6 Izpisi in posnetki zaslona: posebne zahteve

To podpoglavje temelji na zaključkih in priporočilih skupne prakse CP10: Merila za ocenjevanje razkritja videzov izdelkov na internetu.

Poleg tega naslednja priporočila veljajo za vsa spletišča in aplikacije, iz katerih so narejeni izpisi ali posnetki zaslona.

Upoštevati je treba, da se tako kot pri drugih dokazih tudi izpisi ali posnetki zaslona ne smejo spreminjati ročno (razen v primeru oštevilčenja), na primer z dodajanjem datuma objave ustrezne vsebine ali vira.

Priporočila

- Izpisi in posnetki zaslona, priloženi kot dokazi, morajo vsebovati informacije o:
 - viru, od koder je bila vsebina vzeta (npr. naslov URL);
 - upoštevem datumu,
 - zadevni vsebini (npr. znamka, blago in storitve).
- Kadar izpis ali posnetek zaslona ne vključuje vseh pomembnih informacij, se priporoča, da stranke predložijo dodatne dokaze, ki zagotavljajo manjkajoče elemente (npr. če zadevna objava, ki vključuje znamko, ne vključuje datuma, so lahko te informacije navedene v komentarjih, pripombah ali deljenih objavah na družbenih omrežjih ali v katalogih na komercialnih spletiščih ali spletiščih za prodajo na drobno).
- Če vir (npr. naslov URL) v izpisu ali posnetku zaslona ni v celoti viden, je priporočljivo predložiti dodatne dokaze.
- V zvezi z izpisi je pomembno razlikovati med datumom izpisa ⁽⁶⁵⁾ dokumenta in datumom objave ustrezne vsebine na internetu. Za datum tiska se šteje datum objave vsebine, razen če se iz naslova URL, vsebine samega dokumenta ali katerega koli drugega dokaza določi zgodnejši upoštevni datum.
- Kadar se zadevne informacije predstavijo s posnetkom zaslona, se datum posnetka zaslona šteje za datum objave zadevne vsebine, razen če se iz vsebine posnetka ali drugega dokazila lahko določi zgodnejši upoštevni datum.
- Izpis ali posnetek zaslona ima lahko tudi datum vdelave, odvisno od vrste računalnika in/ali naprave, ki je bila uporabljena. Ta datum je lahko pomemben za objavo določene vsebine na internetu.

3.3.2 Struktura dokazov

Priporočila iz tega podpoglavja je treba uporabiti za vse predložene dokaze, ne glede na to, ali so predloženi fizično, na nosilcih podatkov, po elektronski poti ali telefaksu.

3.3.2.1 Kazalo prilog

Kot je bilo navedeno zgoraj, za lažjo jasno in natančno predložitve dokazov, morajo biti dokazi vključeni v priloge k vlogi. Poleg tega mora stranka v postopku skupaj s svojimi dokazi ustvariti kazalo prilog in ga vložiti pri pritožbenem organu ali uradu za intelektualno lastnino države članice.

Kazalo prilog je treba vložiti skupaj z vlogami in upoštevati spodnja priporočila.

⁽⁶⁵⁾ Datum, ki ga navede računalnik in ki označuje, kdaj je bila vsebina s spletišča „izpisana“ (v tiskani/papirni obliki ali obliki PDF). Ta datum se prikaže na vrhu ali dnu zadevne(-ih) strani.

Priporočila

- Vloge vsebujejo kazalo (tj. kazalo prilog), ki za vsako priloženo dokazilo navaja naslednje informacije:
 - številko priloge;
 - kratek opis dokaza in, kadar je to potrebno, število strani;
 - številko strani vloge, kadar se na dokaz sklicuje ⁽⁶⁶⁾;
 - po potrebi mora določeno dokazilo ostati zaupno (kar pomeni, da je stranka v zvezi s temi dokazi predložila utemeljeno zahtevo za zaupnost ter morajo biti označeni kot zaupni in kot taki tudi ostati).
- Ustrezna navedba odločbe, na katero se je mogoče pritožiti, ali številka spisa (odvisno od stopnje pritožbenega postopka) mora biti vključena na vrh kazala prilog.
- Po potrebi mora biti v primeru vložitve po telefaksu na prvi strani kazala prilog jasno navedeno, ali predložene priloge/dokazi vsebujejo barvne elemente, pomembne za spis.
- Priporočljivo je, vendar ni obvezno, da stranka, ki je predložila zahtevo, v kazalu prilog navede, na katere posebne dele dokumenta (dokaza) se opira v podporo svojim argumentom.

Poleg tega je bila za lažje sklicevanje za stranke, njihove zastopnike in združenja uporabnikov ustvarjena predloga kazala prilog, ki je bila vključena kot **Priloga 1** k tej skupni praksi.

3.3.2.2 Nestrukturirani dokazi: posledice

Če nekateri pogoji, opisani v zadevnem poglavju, niso izpolnjeni, lahko pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice stranko pozove, naj odpravi pomanjkljivost. Roki, ki jih je treba upoštevati za odpravo pomanjkljivosti, so odvisni od postopka vsakega pritožbenega organa ali urada za intelektualno lastnino države članice in morajo biti navedeni v pozivu za odpravo pomanjkljivosti.

Priporočila

Poziv za odpravo pomanjkljivosti je treba izdati, ko se pojavi vsaj eden od naslednjih scenarijev:

- dokazi niso vključeni v priloge k vlogi (kadar se vloge ali kazalo sklicujejo na dokaze, ki jim niso priloženi, razen v primerih, ko so roki za predložitev dokazov že potekli);
- priloge niso oštevilčene zaporedno;
- strani prilog niso oštevilčene;
- ni kazala vloženih prilog skupaj z vlogami;
- kazalo za vsak priloženi dokument ali dokazilo ne navaja:
 - številke priloge;
 - kratkega opisa dokaza in, kadar je to potrebno, števila strani;
 - številke strani vloge, kadar se na dokaz sklicuje.

V primeru, da manjka ali je pomanjkljivo le kazalo prilog ali pa je pomanjkljiva samo ena priloga, bo stranka morala poslati samo novo kazalo ali prilogo.

Če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti v navedenem roku, je odločitev o sprejetju v pristojnosti zadevnega pritožbenega organa ali urada za intelektualno lastnino države članice.

3.3.3 Struktura tržnih raziskav

To poglavje vsebuje sklop priporočil, kako oblikovati in izvesti tržno raziskavo, ki jo je mogoče predložiti pritožbenim organom ali uradom za intelektualno lastnino držav članic kot dokaz v postopkih glede

⁽⁶⁶⁾ Člen 55(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

znamk⁽⁶⁷⁾. Priporočila so lahko v pomoč pri iskanju potrebnih skupnih elementov za raziskavo. V skladu z dobro uveljavljenimi praksami na ravni EU se tržne raziskave navadno predložijo kot dokazi, ki dokazujejo pridobljeni razlikovalni učinek ali ugled znamke. Vendar se priporočila lahko uporabljajo tudi za druge vrste tržnih raziskav v postopkih glede blagovnih znamk.

3.3.3.1 Zahteve za izvajalca raziskave

Raziskave bi načeloma morali izvajati neodvisni raziskovalni inštituti, podjetja ali drugi neodvisni strokovnjaki. Glede na zapletenost takih vrst tržnih raziskav bi morali imeti strokovnjaki, pooblaščenici za njihovo izvedbo, ustrezno znanje in/ali izkušnje. Med strokovnjaki obstaja soglasje, da je bolje, da se naročnik posvetuje s specializiranim raziskovalnim podjetjem namesto s splošnim podjetjem. Specializirano podjetje/institucija za raziskave bolje razume namen raziskave, zato lahko bolje in bolj zanesljivo pripravi in izvede raziskavo ter tolmači rezultate. Kljub temu je izbira strokovnjaka/institucije za raziskave v pristojnosti strank.

Oddano poročilo o raziskavi se ne bi smelo zavrniti zgolj z utemeljitvijo, da strokovnjak/institucija, ki je izvedel(-la) raziskavo, ni poznana/mednarodna/velika organizacija, če so vsi ključni elementi poročila o raziskavi pravilno opredeljeni in obrazloženi ter metodologija raziskave ustreza standardom. Ti ključni elementi lahko vključujejo ustrezno populacijo, opis vzorca, metodo zbiranja odgovorov, nabor zastavljenih vprašanj in končne rezultate.

Da bi med drugim potrdili zanesljivost rezultatov tržne raziskave, je priporočljivo zagotoviti ustrezne informacije o strokovnem ozadju strokovnjaka(-ov)⁽⁶⁸⁾/raziskovalnega inštituta ali podjetja, ki je izvedlo raziskavo.

3.3.3.2 Vzorec potrošnikov (metoda vzorčenja, velikost vzorca)

Vzorec mora biti značilen za vso upošteveno javnost in izbran naključno⁽⁶⁹⁾. Zasnovan mora biti tako, da bosta število in profil anketirancev (vsaj glede na spol, starost, regijo/geografsko razširjenost, stopnjo izobrazbe, poklic in ozadje) reprezentativna za različne vrste morebitnih potrošnikov zadevnega blaga in/ali storitev.

Vprašanje, kako ugotoviti, ali je raziskava reprezentativna, je v praksi glavno vprašanje. Zato je morda koristno razmisliti, kaj pomeni „zastopnik“ v zvezi z vzorčenjem. Ker je v določenem primeru nemogoče opraviti razgovor s celotno skupino populacije ali vsakim potrošnikom/ustreznim strokovnjakom, je treba oblikovati vzorec. Vzorec je veliko manjša skupina obvladljive velikosti. Načrtovan je tako, da se natančno ujema s sestavo celotne skupine, ki jo je treba raziskati; v idealnem primeru bi moral biti vzorec natančna miniatura različica „populacije“, ki jo je treba raziskati.

Reprezentativnost se lahko doseže z znanstvenim postopkom vzorčenja, tj. bodisi z „metodo naključnega vzorčenja“⁽⁷⁰⁾ ali z „metodo kvotnega“⁽⁷¹⁾ vzorčenja⁽⁷²⁾ ali z drugimi znanstvenimi metodami, ki prav tako

⁽⁶⁷⁾ Nekateri pritožbeni organi ali uradi za intelektualno lastnino imajo lahko posebna pravila glede dopustnosti tržnih raziskav, zaradi katerih lahko stranke zahtevajo dovoljenje za sklicevanje na te vrste dokazov. Poleg tega se lahko v nekaterih jurisdikcijah EU raziskave oblikujejo ali se odobrijo skupaj s pritožbenim organom ali uradom za intelektualno lastnino države članice.

⁽⁶⁸⁾ Lahko je izvod strokovnjakovega življenjepisa ali profila podjetja; seznam njihovih publikacij o tržnih raziskavah; informacije, da je strokovnjak sodeloval na pomembnih konferencah kot govornik; članstvo v strokovnih združenjih itd.

⁽⁶⁹⁾ Sodba z dne 29. januarja 2013, T-25/11, Cortadora de cerámica, EU:T:2013:40, točka 88.

⁽⁷⁰⁾ Naključna metoda določa, da je vzorec naključno izbran iz populacije na podlagi sistematičnih meril. Temeljno načelo naključnega vzorčenja je, da ima vsak element populacije enake (predvidljive) možnosti, da bo izbran kot element vzorca.

⁽⁷¹⁾ Kvotno vzorčenje poskuša vzorec oblikovati kot miniaturni model, ki čim bolj natančno odraža socialnodemografsko sestavo posamezne populacije z določitvijo ciljev za sestavo vzorca, na primer glede na spol, starost, regionalno porazdelitev in poklic, na podlagi statističnih podatkov iz drugih virov. Anketarji morajo anketirati določeno število ljudi, ki imajo določene socialnodemografske značilnosti ali kombinacije značilnosti, tako da zgradba vzorca ustreza sestavi populacije.

⁽⁷²⁾ V obeh primerih (pri naključnem in kvotnem vzorčenju) je treba podatke tehtati, če zgradba vzorca (npr. glede na starost ali spol) bistveno odstopa od ciljne socialnodemografske sestave zadevne populacije. Med ponderiranjem ljudje, ki so v vzorcu premalo

zagotavljajo reprezentativne vzorce. Te metode sistematično in dejavno izbirajo anketirance, ustvarijo naključni izbor in pripeljejo do ustreznega/reprezentativnega vzorca.

Glede na zadevno blago in storitve je mogoče zadevne potrošnike opredeliti ne le glede na ozemlje, temveč tudi z razdelitvijo v različne skupine: (1) splošna javnost (potrošniki splošnega, javno dostopnega blaga in storitev, ki je lahko kdor koli), (2) ali določena skupina potrošnikov v splošni javnosti (npr. osebe, ki kupujejo opremo, ki se uporablja za določen namen in ki ni pomembna za vse potrošnike v splošni javnosti, npr. čelade za motoriste, oprema za golf, izdelki za vzdrževanje kontaktnih leč, plenice za dojenčke itd., ki je očitno uporabna samo za določen, običajno manjši segment splošne javnosti) ali (3) strokovnjaki (potrošniki določenega blaga in storitev, ki navadno niso namenjeni širši javnosti).

Velikost vzorca, ki na primer zajema od 1 000 do 2 000 potrošnikov, bi se lahko štela za zadostno za splošno javnost in splošno blago ter storitve. Velikost vzorca lahko zajema manjše število potrošnikov, odvisno od zadevnega prebivalstva države članice (upoštevna javnost), posebnosti držav ter področja blaga in storitev. Iz tega izhaja, da bi lahko za strokovnjake in bolj specializirano/specifično blago in storitve bistveno manjši vzorec predstavljal reprezentativnost in dokazno vrednost, če je izbran strogo naključno. V primerjavi s celotnim prebivalstvom so uporabniki specifičnega blaga ali storitev ter strokovne skupine na splošno bolj homogeni in njihovi odgovori kažejo precej manjše razlike.

Zato reprezentativnost vzorca ni odvisna od velikega števila anketirancev.

Manjša je stopnja natančnosti⁽⁷³⁾, večja je stopnja gotovosti, da je raziskava zanesljiva in reprezentativna⁽⁷⁴⁾.

Za povzetek, v poročilu o raziskavi je treba obravnavati naslednje:

- jasno navedbo upoštevne javnosti;
- ali je upoštevni „potrošnik“ v določenem primeru splošna javnost, določena skupina ali so to strokovni krogi;
- jasno razlago, kako je bil vzorec oblikovan in izbran ter katera znanstvena metoda je bila uporabljena (metoda kvot, naključna metoda ali druga metoda);
- zagotoviti je treba ustrezne statistične podatke (tabele), vključno z informacijami o razdelitvi prebivalstva vsaj glede na regijo, starost, spol, stopnjo izobrazbe, poklic itd.;
- nedvoumno razlago, kakšna je bila velikost vzorca za določen primer, in razlago, da je vzorec reprezentativen;
- razložiti je treba tudi vse odstotke, omenjene v raziskavi (ali ustreza skupnemu številu anketirancev ali samo tistim, ki so odgovorili).

3.3.3.3 Metode izvajanja raziskav (osebna, telefonska, spletna itd.)

Ne obstajajo metode ali kanal, ki bi bili obvezni, razlikovati pa je mogoče med več različnimi metodami izvajanja raziskav, med katerimi ima vsaka svoje prednosti in slabosti. Pogosti načini razgovorov so osebni razgovori po telefonu in spletni vmesniki (večinoma v obliki tako imenovanih spletnih skupin anketirancev).

Metoda in okoliščine, v katerih imajo anketiranci razgovor, neposredno vplivajo na kakovost in zanesljivost

zastopani, prejmejo višji ponder (> 1), to pomeni, da so bolj vključeni v oceno, tisti, ki so preveč zastopani, pa imajo ustrezno nižji ponder (< 1). To zagotavlja, da vzorec ustrezno odraža sestavo posamezne populacije.

⁽⁷³⁾ **Stopnja natančnosti** izraža največjo pričakovano razliko med resničnim parametrom prebivalstva in točnost vzorca tega parametra. Da bi bila smiselna, je treba stopnji natančnosti dodeliti izjavo o verjetnosti (pogosto izraženo v obliki stopnje zaupanja). V statistiki **stopnja zaupanja** označuje verjetnost, s katero ocena lokacije statističnega parametra (npr. aritmetična sredina) v vzorčni raziskavi velja tudi za prebivalstvo.

⁽⁷⁴⁾ Na primer: če izberemo 95-odstotno stopnjo zaupanja in 5-odstotno stopnjo natančnosti, bomo prepričani v rezultat s ± 5 -odstotno verjetnostjo napake in 95-odstotnim zaupanjem, da je izbrani vzorec reprezentativen za celotno prebivalstvo. 95-odstotna stopnja zaupanja s 5-odstotno stopnjo natančnosti je pristop vzorčenja, ki je splošno sprejet kot reprezentativen.

rezultatov raziskave. Pomembno je, da je v poročilu o raziskavi navedena razlaga izbrane metode za izvedbo raziskave, sicer lahko zanesljivost raziskave postane vprašljiva.

Metodo izvedbe raziskave je treba izbrati ob upoštevanju naslednjega:

- (1) upoštevana javnost in število morebitnih anketirancev;
- (2) potreba po predstavitvi testnega predmeta (znak, embalaža izdelka) anketirancem;
- (3) možnosti zagotavljanja sledljivosti odgovorov (da oseba odgovori le enkrat in da anketiranec odgovorov ne more spremeniti za nazaj);
- (4) potreba po ustvarjanju pogojev za spontane odgovore anketirancev (npr. omejen čas za izpolnjevanje vprašalnika, brez možnosti iskanja po internetu ali drugih virih informacij).

Strokovnjak za raziskave mora izbrati ustrezno metodo za izvedbo raziskave za vsak primer posebej.

Kar zadeva spletne raziskave, bi morale biti v poročilu o raziskavi jasno razvidno, da je vzorec potrošnikov reprezentativen in da so anketiranci odgovorili v nadzorovanem okolju. V primeru spletnih forumov morajo biti anketiranci naključno izbrani med člani foruma. Anketiranci morajo opraviti postopek preverjanja, ki zagotavlja, da so resnično predstavniki upoštevene javnosti. Nadzorovani analizni okvir pomaga kasneje zagotoviti ustreznost rezultatov (tj. če bi anketiranec iz kakršnega koli razloga prekinil raziskavo, bi bili njegovi odgovori izključeni).

Za povzetek, v poročilu o raziskavi je treba obravnavati naslednje:

- informacije o uporabljeni metodi zbiranja odgovorov (metoda izvedbe raziskave) in
- obrazložitev, zakaj je bila v določenem primeru izbrana kot primerna.

3.3.3.4 Sestava in besedilo anketnega vprašalnika

V vsakem primeru je treba oblikovati cilj objektivni testni pristop, razčlenjen na niz nevtralnih vprašanj, ki ustrezajo namenu raziskave.. Zastavljena vprašanja ne morejo biti vodilna ⁽⁷⁵⁾. Izogibati se je treba dvojnimi vprašanjem (anketna vprašanja ne smejo biti sestavljena, temveč se morajo osredotočati na eno temo); vprašalnik naj bo preprost in jedrnat.

Dokazna vrednost ankete je odvisna od načina postavljanja vprašanj. Anketa je lahko sestavljena iz kombinacije vprašanj zaprtega tipa ⁽⁷⁶⁾ in vprašanj odprtega tipa ⁽⁷⁷⁾. Upoštevati je treba, če je bila glede na cilj raziskave izbrana ustrezna vrsta vprašanja ⁽⁷⁸⁾.

Priporočljivo je, da se ne uporabi isti test ali vprašalnik za različne vrste raziskav. Nasprotno, za vsako vrsto raziskave je treba uporabiti različne vprašalnike in testne vzorce.

Glede na različne namene testnih protokolov je priporočljivo, da se le- ti, na primer pri raziskovanju o pridobljenem razlikovalnem učinku ali ugledu, ne kombinirajo/povezujejo v en test ali da se izvedeta obe vrsti testa v isti anketi ali z istim anketirancem.

Glede besedila in sestave vprašalnikov je priporočeno naslednje:

- Raziskava mora imeti jasno strukturirana vprašanja, ki sledijo enakemu vrstnemu redu in obliki za vse anketirance.
- Jezik teh vprašanj mora biti jasen in jedrnat.

⁽⁷⁵⁾ Sodba z dne 13. septembra 2012, T-72/11, Espetec, EU:T:2012:424, točka 79.

⁽⁷⁶⁾ Na vprašanja zaprtega tipa lahko odgovorite z „Da“/„Ne“/„Mogoče“ ali pa imate omejen nabor možnih odgovorov (npr. „A“, „B“, „C“).

⁽⁷⁷⁾ Vprašanja odprtega tipa so vprašanja, ki nekomu omogočajo odgovor v prosti obliki.

⁽⁷⁸⁾ Nekaj primerov sugestivnih vprašanj je mogoče najti v: sodbi z dne 15. decembra 2005, T-262/04, Three-dimensional trade mark in the shape of a lighter, EU:T:2005:463, točke 83-86; sodbi z dne 13. septembra 2012, T-72/11, Espetec, EU:T:2012:424, točka 79.

- Zastavljena vprašanja ne bi smela voditi in usmerjati osebe, ki odgovarja na vprašanje v špekulacije, zaradi katerih ta oseba ne bi odgovorila na vprašanje enako, če bi bilo to drugače postavljeno.
- Vprašanja morajo biti oblikovana tako, da se pridobijo spontani odgovori.
- Odprta vprašanja in vprašanja brez sugerirane pomoči bi morala imeti večjo težo.
- Zabeležiti bi bilo treba natančne odgovore in ne okrajšave, povzetke ali vzorce odgovorov.
- Odgovori, kot so „da“, „ne“ ali „ne vem“, so preprosti ter jih je najlažje razumeti in izmeriti. Če želimo to doseči, so potrebna vprašanja zaprtega tipa, čeprav je včasih pomembno določiti fiksno lestvico in vedeti več o potrošnikovem mnenju ali željah: v takih primerih so potrebna vprašanja odprtega tipa.
- Razkriti je treba celoten seznam vprašanj, vključenih v vprašalnik.
- Razkriti je treba celoto vseh odgovorov, danih v raziskavi.
- Razkriti je treba tudi navodila, dana anketarjem.

Ker se tržne raziskave pogosto predložijo kot dokazi, ki dokazujejo pridobljeni razlikovalni učinek ali ugled, ta splošna praksa vsebuje splošne smernice o „testnem pristopu v treh korakih“, ki so lahko koristne zlasti za stranke v postopku in njihove zastopnike.

Vendar je treba poudariti, da mora posebno število in besedilo vprašanj vedno določiti strokovnjak za raziskave za vsak primer posebej.

Pridobljeni razlikovalni učinek

Cilj tristopenjskega testa je v bistvu določiti sposobnost anketirancev, **da spontano prepoznajo** določen testni predmet ⁽⁷⁹⁾, včasih med številnimi drugimi ⁽⁸⁰⁾, v povezavi z določeno vrsto izdelka ali storitve (prepoznavanje), ki prihaja iz prav določenega komercialnega vira.

Taka zgradba vprašanj predstavlja mehanizem filtriranja, ki omogoča merjenje stopnje razlikovalnega učinka, ki izhaja iz deleža oseb, ki testni predmet pripisujejo izključno le enemu določenemu komercialnemu viru.

Le pritrdilni odgovori anketiranca vodijo na naslednje vprašanje. Posledično bo na vsakem koraku izgubljenih več anketirancev.

Drugi korak testa je odločilen, saj določa delež oseb, ki zaradi znamke, izvor testnega predmeta v okviru določenega blaga ali storitev pripisujejo enemu samemu podjetju.

Tretji korak je narejen kot dodatna navzkrižna kontrola; ni nujno, da so odgovori pravilni ali da anketiranci aktivno in pravilno navedejo ime zadevnega podjetja. Vendar je treba na tej stopnji upoštevati vpliv negativnih ali nepravilnih ali ugibanih odgovorov na oceno razlikovalnega učinka. V bistvu prvi dve vprašanji zaprtega tipa določata stopnjo pridobljenega razlikovalnega učinka, tretje vprašanje odprtega tipa pa se lahko šteje za dodaten dejavnik, ki krepi tak razlikovalni učinek, hkrati pa ni odločilni dejavnik.

⁽⁷⁹⁾ Nekaj primerov sugestivnih vprašanj je mogoče najti v: odločbi odbora za pritožbe z dne 18. aprila 2018 v zadevi R 972/2017-2, točka 6, pritožba vložena na splošnem sodišču, sodba z dne 10. oktobra 2019, T-428/18, mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!, EU:T:2019:738, točka 71 (dejanje zavrnjeno).

⁽⁸⁰⁾ Sodba z dne 15. decembra 2005, T-262/04, Three-dimensional trade mark in the shape of a lighter, EU:T:2005:463, točka 84.

Korak 1

- **Ozaveščenost**
- Ozaveščenost o znaku glede na ustrezno vrsto zahtevanih izdelkov ali storitev
- Vprašanja zaprtega tipa
- Lahko bi se postavila naslednja vprašanja, ki bi jih seveda lahko prilagodili zadevnemu posebnemu dejanskemu, gospodarskemu in kulturnemu okviru: „Ali poznate znak X*/katerega od teh znakov X, Y, Z itd.**v zvezi z blagom Z?“/„Ste že videli to barvo/ste katero od teh barv že videli uporabljeno na X?“
- Možni odgovori: „da“, „ne“, „mogoče“
- **Glej opombo #79 zgoraj.
- **Glej opombo #80 zgoraj.

Korak 2

- **Izključna dodelitev samo enemu komercialnemu viru**
- Samo tisti, ki v koraku 1 odgovorijo z „da“ ali „mogoče“
- Ugotavljanje prepoznavnosti znaka, ki pripada enemu samemu podjetju
- Vprašanja zaprtega tipa
- Lahko bi se postavila naslednja vprašanja, ki bi jih seveda lahko prilagodili zadevnemu posebnemu dejanskemu, gospodarskemu in kulturnemu okviru: „Ali blago z znakom X izhaja samo iz enega podjetja ali iz različnih podjetij?“/ „Ali izdelki, ki imajo to barvo, (1) prihajajo iz določenega podjetja; (2) prihajajo iz številnih različnih podjetij; (3) vam sploh nič ne povedo?“
- Možni odgovori: „iz enega podjetja“, „iz različnih podjetij“, „nič mi ne pove“

Korak 3

- **Raven identifikacije tega izvora (najpogosteje po imenu) z uporabo kontrolnega vprašanja**
- Samo za tiste, ki na 2. stopnji odgovorijo „iz določenega podjetja“
- Identifikacija tega podjetja po imenu ali z drugim opisom
- Vprašanja odprtega tipa
- Lahko bi se postavila naslednja vprašanja, ki bi jih seveda lahko prilagodili zadevnemu posebnemu dejanskemu, gospodarskemu in kulturnemu okviru: „Katero je ime podjetja? Lahko navedete ime zadevnega podjetja?“

Ugled

Raziskave, ki merijo ugled znamke, bi se morale v bistvu osredotočiti na določanje stopnje **aktivnega priklica** med potrošniki. Za merjenje ugleda so primerna vprašanja odprtega tipa, ki zahtevajo aktivno znanje in oblikovanje odgovorov anketirancev brez pomoči.

S pravnega vidika ocenjujemo, ali lahko znamka uživa večji obseg varstva zaradi stopnje „priklica“ anketiranca, tj. neposredno in takojšnje povezovanje ali zagotovljene bolj opisne informacije.

Vprašanja je priporočljivo postaviti tako, da lahko anketiranci dajo spontane odgovore. Ti odgovori v prosti obliki se nato analizirajo s sistemom kategorij (kodirni ključ).

Priporočena sestava vprašalnika vključuje tudi tri korake.

V prvem koraku mora biti vprašanje zasnovano tako, da izmeri spontano ozaveščenost glede znaka/znakov.

V drugem koraku morajo anketiranci opisati, kaj vedo o znaku in kaj povezujejo z njim. Anketiranci morajo svoje opise oblikovati sami, brez pomoči vnaprej določenih kategorij odgovorov. Ustrezni odstotek za pojasnitev zadevnega pravnega vprašanja se določi na podlagi deleža anketirancev, ki poznajo znamko in hkrati lahko natančno opišejo vrste ustreznega blaga ali storitev, ki jih ponuja imetnik znamke.

Pravno odločilna ugotovitev, tj. „aktivno znanje“, se pridobi z vprašanjem, zastavljenim v drugem koraku. Predvideva ozaveščenost, izmerjeno z vprašanjem v prvem koraku, na individualni ravni.

V tretjem koraku je mogoče postaviti nekaj neobveznih vprašanj, da se podrobneje ugotovi mnenje anketirancev za nadaljnjo analizo (npr. glede značilnosti blaga in storitev, posebnega interesa potrošnikov za določeno blago in storitve).

Naslednja zgradba ponazarja ta pristop:

Korak 1

- **Spontana ozaveščenost glede znamke brez omembe povezanih vrst blaga ali storitev**
- Lahko bi se postavila naslednja vprašanja, ki bi jih seveda lahko prilagodili zadevnemu posebnemu dejanskemu, gospodarskemu in kulturnemu okviru: „Ali poznate ta znak/katerega od teh znakov?“/ „Ali bi lahko med temi znaki izbrali tiste, ki jih ste že videli, ali se vam zdijo znani ali pa vam sploh niso znani?“

Korak 2

- **Preverjena ozaveščenost**
- Pravilno povezovanje glede vrste blaga ali storitev (aktivno znanje prek asociacij brez pomoči, z aktivnim opisom povezanih izdelkov/storitev ali drugih pravih informacij, ki pridejo na misel, brez pomoči (vprašanje odprtega tipa)).
- Lahko bi se postavila naslednja vprašanja, ki bi jih seveda lahko prilagodili zadevnemu posebnemu dejanskemu, gospodarskemu in kulturnemu okviru: „Kaj mi lahko poveste o tem?“/ „Glede znakov, ki ste jih že videli ali se vam zdijo znani, kaj veste o vsakem od njih, na kaj se sklicujejo?“

Korak 3

- **Dodatna neobvezna vprašanja za pridobitev informacij za nadaljnjo analizo**
- Npr. o značilnostih samega blaga ali storitev ali o ugledu proizvajalca blaga ali storitve ali drugih kazalnikov.
- Poleg tega se lahko določi skupina oseb, ki se zanima za nakup ustreznega blaga ali storitev.
- Lahko bi se postavila naslednja vprašanja, ki bi jih seveda lahko prilagodili zadevnemu posebnemu dejanskemu, gospodarskemu in kulturnemu okviru: „Ali menite, da so izdelki, ki se prodajajo pod tem logotipom, visokokakovostni ali so običajno povprečne kakovosti ali v smislu kakovosti podpovprečni?“/ „Koliko vas osebno zanima ta vrsta blaga ali storitve? Bi rekli, da vas zelo zanima, nekoliko zanima ali pa vas sploh ne zanima?“

3.3.3.5 Kontrolni seznam: podporno orodje za oceno vsebine in standarda raziskave

Načeloma lahko pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic uporabijo naslednji kontrolni seznam kot podporno orodje za oceno vsebine in standarda, ki bi mu morale ustrezati tržne raziskave.

Kazalo	Vprašanje	Odgovor
Predložena dokazna sredstva		
1	Ali je raziskava del večjega sklopa predloženih dokazov ali je to edini element?	Del sklopa dokazov/ Edini dokaz
Namen raziskave		
2	Ali je namen raziskave jasno naveden?	Da/Ne
Zahteve za strokovnjaka/javnomnenjske institucije		
3	Ali je študijo izvedel neodvisni strokovnjak/institucija?	Da/Ne
4	Ali obstajajo dokazi, da ima strokovnjak/institucija ustrezne kvalifikacije in/ali izkušnje?	Da/Ne
Odgovor „ne“ na katero koli od teh vprašanj lahko vodi do zavrnitve raziskave, ker se lahko rezultati štejejo za nezanesljive. Zadeva je v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic .		
Upoštevni trg in ekstrapolacija		
5	Ali je upoštevna javnost, ki sodeluje v raziskavi, jasno opredeljena?	Da/Ne
6	Ali je upoštevna javnost, ki sodeluje v raziskavi, enaka kot trg, na katerem se znamka uporablja in/ali na katerem imetnik pravic deluje?	Da/Ne
7	Ali je bila raziskava, odvisno od znamke ter narave blaga in storitev, opravljena na celotnem ozemlju EU/v določeni državi članici?	Da/Ne
8	Ali je bila izvedena teritorialna ekstrapolacija ⁽⁸¹⁾ ? Če je odgovor pritrdilen, ali je bila podlaga za ekstrapolacijo pojasnjena v vlogah?	Da/Ne
Kot splošno priporočilo je treba na vprašanja 5, 6 in 7 odgovoriti z „da“, odgovoru na vprašanje 8 pa je treba posvetiti posebno pozornost, da se zanesljivost študije lahko oceni kot dokaz. Zadeva je v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic.		
Potrošniški vzorec		
9	Ali je bila zasnova vzorca prebivalstva jasno in v celoti pojasnjena?	Da/Ne
10	Ali je bila ugotovljena in dosežena minimalna priporočena velikost vzorca?	Da/Ne
11	Ali je bila zagotovljena dovolj zanesljiva raven zaupanja vzorca in določena stopnja natančnosti?	Da/Ne
12	Ali so na voljo statistične tabele in neobdelani podatki?	Da/Ne
Odgovor „ne“ na katero koli od teh vprašanj lahko vodi do tega, da se raziskava ne more upoštevati kot zanesljiva. Zadeva je v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic.		
Metoda izvedbe raziskave		
13	Ali obstaja opis, kako so bili anketiranci anketirani in kako je bila raziskava izvedena (osebno ⁽⁸²⁾ , po telefonu, na spletu itd.) in, če je to relevantno, kdo jo je izvedel?	Da/Ne
14	Ali obstaja jasen opis rezultatov in/ali razlaga, kako so bili rezultati ocenjeni?	Da/Ne

⁽⁸¹⁾ To velja, če je namen raziskave zajeti več kot eno državo članico. Ta pojem je na primer predstavljen v: sodbi z dne 25. julija 2018, v združenih zadevah C-84/17 P, C-85/17 P in C-95/17 P, Three-dimensional mark representing the shape of a four-fingered chocolate bar, EU:C:2018:596, točke 80-83; sodbi z dne 24. februarja 2016, T-411/14, Shape of a contour bottle without fluting, EU:T:2016:94, točka 80.

⁽⁸²⁾ Če da, kje? Doma, v trgovini itd.?

15	Ali so na voljo kopije navodil in vprašanj izpraševalca? Te se lahko nanašajo tudi na rezultate validacije, šifrirne knjige in navedbe o razponu možnih odgovorov, ki so na voljo anketirancem.	Da/Ne
16	Ali so bila enaka vprašanja postavljena v enakem vrstnem redu vsem anketirancem?	Da/Ne
17	Ali obstajajo informacije o tem, kako ⁽⁸³⁾ in s katerimi sredstvi je bil znak predstavljen anketirancem? Je bil znak anketirancem prikazan na enak način, kot je prikazan v prijavi ali registraciji ⁽⁸⁴⁾ ?	Da/Ne
Če je kateri koli od teh odgovorov „ne“, se lahko raziskava zavrne kot nezanesljiva. Zadeva je v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic. Če je odgovor na vprašanje „Ali je bil znak anketirancem prikazan na enak način, kot je prikazan v prijavi ali registraciji“ „ne“, je treba zagotoviti/izvesti nadaljnje informacije/pregled. Zadeva je v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic.		
Vrste vprašanj		
18	Ali obstaja kopija natančnega besedila zastavljenih vprašanj?	Da/Ne
19	Ali so v vprašalniku kakšna vodilna vprašanja?	Da/Ne
20	Ali je bila raziskava izvedena tako, da je bila prepoznana zadevna znamka, izdelek(-i) ali storitev(-e)?	Da/Ne
Anketa se sprejme le, če se upošteva sestava vprašanj (odgovor 18 je „da“), vprašanja niso vodilna (odgovor 19 je „ne“) in znamke/izdelki/storitve so bili identificirani (odgovor 20 je „da“). Vendar pa je zadeva v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic. Poleg tega je pri vprašanju 18 pomembno opozoriti, da je treba upoštevati različne zgradbe vprašalnikov, odvisno od namena raziskave – kot je pojasnjeno v zgornjem podpoglavju „Sestava in besedilo vprašalnika“.		
Upravljanje pristranskosti in napak		
21	Ali obstaja opis dodatnih ukrepov, sprejetih za nadaljnje zmanjšanje napak in pristranskosti, npr. kontrolni testi?	Da/Ne
22	Ali je bila opravljena kakšna predhodna raziskava za zadevni izdelek/storitev v danem sektorju na zadevnem ozemlju?	Da/Ne
Anketa mora vsebovati oddelek, v katerem raziskovalec dokaže, da je ocenil morebitne pristranskosti in napake med celotnim postopkom oblikovanja, izvedbe in posameznih stopenj poročanja o raziskavi (odgovor 21 je „da“).		

3.3.4 Predloge

V postopkih glede znamk se pogosto predložijo pisne izjave. Zato skupna praksa predstavlja predloge za minimalne vsebinske standarde za izjave pod prisego in izjave prič. Lahko so koristni za združenje uporabnikov, stranke v postopku in njihove zastopnike ter jim pomagajo pri pripravi in predložitvi takih dokazov v postopkih glede znamk. Poleg tega lahko podpirajo postopke odločanja pritožbenih organov ali uradov za intelektualno lastnino držav članic, saj ustvarjajo minimalni standard za izjave, o katerih so razpravljali in se dogovarjali različni deležniki v EU. Vendar je ocena teh dokazov vedno v pristojnosti pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic.

⁽⁸³⁾ Na primer: izpraševalec je anketirancem pokazal samo besedo/znak, ne da bi jo/ga izgovoril (sodba z dne 10. oktobra 2012, T-569/10, BIMBO DOUGHNUTS, EU:T:2012:535, točki 72 in 73).

⁽⁸⁴⁾ Sodba z dne 19. junija 2019, T-307/17, Figurative mark representing three parallel stripes, EU:T:2019:427, § 133–137; sodba z dne 10. novembra 2014, T-402/02, Figurative mark representing the form of a twisted wrapper (shape of a sweet wrapper), EU:T:2004:330, točka 88; sodba z dne 10. novembra 2004, T-396/02, Shape of a sweet, EU:T:2004:329, točka 66.

3.3.4.1 Izjave pod prisego

Priporočljivo je, da so v izjave pod prisego⁽⁸⁵⁾ vključeni naslednji elementi:

- a) kraj in datum;
- b) naslov dokumenta;
- c) polno ime deklaranta;
- d) identifikacijska številka ali druga nacionalna identifikacijska številka deklaranta;
- e) poklic deklaranta;
- f) družina deklaranta, poklicni ali osebni odnosi, pripadnost, sodelovanje ali skupni poslovni interesi s strankami v sporu; po potrebi, če je izjava podana kot profesionalna, poslovna ali druga poklicna zmožnost, naslov, na katerem deklarant dela, položaj, ki ga ima, ter ime podjetja ali delodajalca;
- g) potrditev, ki potrjuje namen izjave;
- h) izjava o posebnih dejstvih brez kakršnih koli pravnih ocen ali mnenj;
- i) izjava o resničnosti;
- j) po potrebi število listov, priloženih izjavi pod prisego;
- k) podpis.

Treba je poudariti, da je zgornji seznam zgolj okviren in ne vpliva na pomembnost ali dokazno vrednost izjav pod prisego. Je **neizčrpen**, zato je treba dodati vse druge elemente, ki so za pritožbene organe ali urade za intelektualno lastnino držav članic pomembni (ali jih celo zahteva nacionalno pravo).

3.3.4.2 Izjave prič

Priporočljivo je, da so v izjave prič⁽⁸⁶⁾ vključeni naslednji elementi:

- a) kraj in datum;
- b) naslov dokumenta;
- c) polno ime priče;
- d) identifikacijska številka ali druga nacionalna identifikacijska številka priče;
- e) poklic priče;
- f) družina priče, poklicni ali osebni odnosi, pripadnost, sodelovanje ali skupni poslovni interesi s strankami v sporu; po potrebi, če je izjava podana kot profesionalna, poslovna ali druga poklicna zmožnost, naslov, na katerem priča dela, položaj, ki ga ima, ter ime podjetja ali delodajalca;
- g) potrditev, ki potrjuje namen izjave;
- h) izjava o posebnih dejstvih brez kakršnih koli pravnih ocen ali mnenj;
- i) izjava o resničnosti;
- j) po potrebi število listov, priloženih izjavi;
- k) podpis.

Treba je poudariti, da je zgornji seznam zgolj okviren in ne vpliva na pomembnost ali dokazno vrednost izjav prič. Je **neizčrpen**, zato je treba dodati vse druge elemente, ki so za pritožbene organe ali urade za intelektualno lastnino pomembni (ali jih celo zahteva nacionalno pravo).

3.4 Zaupnost dokazov

Ta skupna praksa se ne nanaša na Splošno uredbo o varstvu podatkov št. 2016/679 ali druge akte v zvezi s to zadevo – razen glede anonimizacije osebnih podatkov fizičnih oseb in osebnih podatkov, povezanih z zdravjem,⁽⁸⁷⁾ v datotekah in odločbah (glej podpoglavje 3.4.5 spodaj).

Izraz „zaupnost dokazov/podatkov“ v tem poglavju se nanaša na poslovne in trgovinske skrivnosti⁽⁸⁸⁾ ter

⁽⁸⁵⁾ Velja samo, če pravni sistem držav članic vključuje pojem „izjava pod prisego“.

⁽⁸⁶⁾ Velja samo, če pravni sistem držav članic vključuje pojem pisna „izjava priče“.

⁽⁸⁷⁾ V smislu člena 4 Splošne uredbe o varstvu podatkov, vključno s posebnimi vrstami osebnih podatkov (občutljivi podatki), kot je opisano v členu 9 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

⁽⁸⁸⁾ V smislu iz člena 2 Direktive (EU) 2016/943 o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem; na podlagi člena 39 Sporazuma o trgovinskih vidikih

druge zaupne informacije⁽⁸⁹⁾ (npr. informacije o poslovnih partnerjih, dobaviteljih in strankah, občutljive gospodarske informacije, kot so podatki o prometu ali prodaji, tržne raziskave ali načrtovane strategije in poslovni načrti). Poleg tega je treba upoštevati tudi ustrezna nacionalna pravila in, če je primerno, nacionalno sodno prakso, ki opredeljuje zgoraj navedene pojme.

Pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic bi morali zaščititi zaupne in osebne podatke strank in tretjih oseb (npr. prič), ki jih je mogoče vključiti v predložene dokaze in bi jih bilo mogoče najti v spisih primerov ali odločbah. Poleg tega bi morali pod pogojem, da je bila vložena izrecna zahteva ali utemeljena zahteva za zaupnost ali če pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice po uradni dolžnosti presodijo, da dokazi vsebujejo osebne podatke, povezane z zdravjem, ali občutljive podatke (glej podpoglavja 3.4.1–3.4.5), zgoraj omenjene podatke izvzeti iz objave.

Stranka v postopku bi morala vedno obvestiti pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice, da vlaga zaupne dokaze, ki bi morali biti označeni kot zaupni in bi morali kot taki ostati. V posebnih okoliščinah lahko stranka zahteva tudi zaupnost dokazov, ki jih predloži druga stranka.

Ob upoštevanju zgoraj navedenega, poglavje vsebuje nekaj priporočil glede zahteve za zaupnost, njene utemeljitve in ocene ter obdelave zaupnih podatkov s strani pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic v njihovih datotekah in ob objavljanju njihovih odločb. Poleg tega je spodaj predstavljenih nekaj priporočil glede anonimizacije.

3.4.1 Obseg zahteve za zaupnost

Za namen tega dokumenta bi morali razlikovati med dvema primeroma: (i) zagotovitev zaupnosti dokazov/podatkov pred tretjimi osebami in (ii) zagotovitev zaupnosti dokazov/podatkov v zvezi z drugo stranko v postopkih inter partes.

Vsaka stranka, vključena v postopke inter partes, bi vedno morala imeti pravico do obrambe. Zato bi morala imeti stranka (ali njen zastopnik) praviloma dostop do vsega gradiva, vključno z dokazi, ki jih je druga stranka predložila v pritožbenem postopku.

Če ena od strank zahteva, da določeni podatki ostanejo zaupni, mora jasno navesti, ali mora to veljati za tretje osebe ali tudi za druge osebe v postopku, da lahko pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic sprejmejo nadaljnje ustrezne korake v tej zadevi.

Priporočila

- Stranka mora v svoji vlogi ali zahtevi za zaupnost jasno navesti, ali morajo predloženi dokazi ostati zaupni pred tretjimi osebami ali tudi drugim strankam v postopku.
- Če pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic v postopkih inter partes prejmejo dokaze, ki so predmet zahteve za zaupnost proti drugi stranki, je treba stranko (pošiljatelja), ki zahteva popolno zaupnost, obvestiti, na primer s pozivom o pomanjkljivosti, da lahko izbira med:
 - (i) sprejetjem razkritja teh dokazov drugi stranki in/ali njenemu zastopniku, vendar ohrani njihovo zaupnost za tretje osebe; ali
 - (ii) predložitvijo teh dokazov na način, ki preprečuje razkritje delov dokumenta ali podatkov, ki jih stranka šteje za zaupne (npr. z uredniškim popravkom/zatamnitvijo ustreznih delov) ali
 - (iii) umikom dokazila.

pravic intelektualne lastnine.

⁽⁸⁹⁾ Razumeti jih je mogoče kot informacije, ki niso trgovinska skrivnost, saj bi njihovo razkritje lahko bistveno škodilo osebi ali podjetju in morajo biti interesi, ki jim razkritje lahko povzroči škodo, vredni zaščite. Navdih je mogoče dobiti iz sodne prakse sodišč EU, npr. sodba z dne 12. oktobra 2007, T-474/04, EU:T:2007:306, točka 65.

Nazadnje je treba poudariti, da okoliščine, v katerih lahko pritožbeni organi ali uradi za intelektualno lastnino **tretjim osebam ali drugim upravnim organom/sodiščem** dovolijo dostop do zaupnih dokazov/podatkov, predloženih med postopkom, ostajajo zunaj področja uporabe skupne prakse CP12.

3.4.2 Sprejemljivi načini in čas za vložitev zahteve za zaupnost

Na splošno se zaupnost zahteva v zvezi s poslovnimi skrivnostmi in drugimi zaupnimi informacijami⁽⁹⁰⁾. Vendar pa se podatki/informacije, ki so že poznani zunaj podjetja, združenja, skupine itd. in so javno dostopni, **ne bi smeli škodovati** za poslovne skrivnosti ali za zaupne.

Za vložitev zahteve za zaupnost mora stranka v postopku predložiti utemeljeno zahtevo skupaj z dokazi, ki vsebujejo zaupne podatke.

Priporočila

- Stranka mora ob predložitvi navesti, da so dokazi zaupni ali da vsebujejo zaupne dele.
- Stranka mora prav tako upravičiti svojo zahtevo za zaupnost (kot je opisano v poglavju 3.4.3 spodaj) ob predložitvi dokazov, ki morajo biti označeni in ostati zaupni.
- Zahteva za zaupnost se ne sme vložiti za podatke, ki so že poznani zunaj podjetja, združenja, skupine itd. in so javno dostopni.
- Zaupne dokaze je treba identificirati tako, da se jasno navedejo številke priloge (ki vsebujejo zaupne podatke) in tudi, kateri deli dokazov⁽⁹¹⁾ morajo ostati zaupni ter zakaj so priloženi dokazi ali njihovi deli zaupni (kot je opisano v podpoglavju 3.4.3 spodaj).
- Navedba, ali je bila zahtevana zaupnost, mora biti podana tudi v kazalu prilog poleg ustreznih dokazov (kot je opisano v podpoglavju 3.3.2.1 zgoraj).
- Zahteva za zaupnost bi morala biti omejena na splošno naravo zaupnih podatkov ali informacij⁽⁹²⁾ in dostopna strankam, ki imajo pravico do dostopa do datotek. Zato ne sme biti označena kot zaupna, stranka ali njen zastopnik pa v zahtevo za zaupnost ne smeta vključiti zaupnih podatkov. Vse priloge (dokazi) v zvezi s tem pa so lahko etiketirane/označene kot zaupne in izključene iz dostopa do datotek ali objav.

3.4.3 Merila za oceno zahteve za zaupnost

Oceno, ali dani dokazi vsebujejo poslovno skrivnost ali druge zaupne informacije/podatke, je treba opraviti za vsak primer posebej ob upoštevanju pravil, določenih z nacionalnim pravom⁽⁹³⁾. Vendar bi morali pri oceni zahteve za zaupnost pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic upoštevati kakršen koli poseben interes⁽⁹⁴⁾, ki ga vložnik zahteve navede, da ohrani zaupnost nekaterih podatkov, vključno z učinkom, ki bi ga lahko imela odobritev ali zavrnitev zahteve za zaupnost stranke, ki vloži zahtevo.

Priporočila

- Stranka mora zagotoviti utemeljitev v podporo svoji zahtevi za zaupnost, zlasti bi se morala izrecno in dovolj upravičeno sklicevati na poseben interes, da bi informacije/podatki ostale(-i) zaupne(-i). Vendar je res, da se nekatere informacije/podatki pogosto štejejo za zaupne, na primer ceniki distributerjev ali sezname strank. Zato je treba navedbo občutljivosti in zaupnosti takih

⁽⁹⁰⁾ Opredeljeno v uvodu tega oddelka skupne prakse (opombi 88 in 89).

⁽⁹¹⁾ Se ne uporablja, če naj bi celotni dokazi ostali zaupni.

⁽⁹²⁾ Primer splošnih informacij o zaupnih podatkih ali informacijah: „podatki o cenikih za distributerje ali sezname strank, ki so pomembni za trenutno poslovno strategijo/trgovinske odnose“.

⁽⁹³⁾ Glejte opredelitev izraza „zaupnost dokazov/podatkov“ v uvodu tega oddelka splošne prakse.

⁽⁹⁴⁾ Poseben interes mora biti posledica zaupne narave dokazov/podatkov, na primer njihovega statusa poslovnih in trgovinskih skrivnosti ali katerega koli drugega interesa (pri ohranjanju zaupnosti nekaterih podatkov), ki ga priznava EU ali nacionalno pravo ali sodna praksa.

informacij/podatkov šteti za zadostno utemeljitev.

- Če gre za sklicevanje na poseben interes, da nekatere informacije/podatki ostanejo zaupni, bi morali pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic preveriti, ali je to dovolj utemeljeno.
- Če se zaupnost zahteva **z obrazložitvijo**, ki utemeljuje zaupnost ali status informacij/podatkov, je treba ugoditi zahtevi za zaupnost.
- Če se zahteva zaupnost **brez obrazložitve** ali navedbe kakršnega koli posebnega interesa ali brez kakršnega koli poskusa utemeljitve zaupnosti ali statusa informacij/podatkov, lahko pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino držav članic opozori na pomanjkljivost. Če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, mora pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice preklicati zaupnost, če je odločba dokončna, brez nadaljnje komunikacije.
- Če se zaupnost zahteva **z obrazložitvijo, ki ne zadostuje** za utemeljitev zaupnosti ali statusa informacij/podatkov, mora pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino opozoriti na pomanjkljivost. Če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, mora pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice preklicati zaupnost, če je odločba dokončna, brez nadaljnje komunikacije. Če se pomanjkljivost odpravi, je treba ugoditi zahtevi za zaupnost.

3.4.4 Obdelava zaupnih podatkov v datotekah in odločbah

Praviloma je priporočljivo, da so odločbe pritožbenih organov in uradov za intelektualno lastnino držav članic na voljo (brez povezave/na spletu) za obveščanje in posvetovanje s splošno javnostjo ter zaradi preglednosti in predvidljivosti. Nekateri deli odločb pa so lahko zaradi zaupnosti izvzeti iz objave.

Poleg tega je treba zaupne podatke označiti in kot take hraniti v datotekah. Zato se lahko za zagotovitev tega uporabijo nekatera posebna sredstva.

Obstaja več načinov, ki jih lahko pritožbeni organi in uradi za intelektualno lastnino držav članic uporabijo za zaščito zaupnosti podatkov.

Ker nekateri pritožbeni organi ali uradi za intelektualno lastnino držav članic svojih odločb ali dokazov ne objavljajo na spletu, je treba spodnja priporočila uporabiti le v primerih, kadar je to potrebno.

Priporočila

Priporočljivo je, da v primeru:

Poslovnih in trgovinskih skrivnosti ter drugih zaupnih informacij

(a) V datotekah (na spletu in brez povezave)

- Morajo biti te izvzete iz dostopa do datotek na spletu le na izrecno zahtevo (glej podpoglavja 3.4.2 in 3.4.3), ki jo vloži stranka.
- Spletni dostop bi moral biti blokiran za vse dokaze, ki so označeni kot zaupni, ne da bi se preučilo, ali dejansko vsebujejo zaupne podatke.
- Če tretja oseba zahteva dostop do dokazov, ki niso na voljo prek dostopa do datotek na spletu, pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice to zahtevo preuči za vsak primer posebej v skladu s svojo prakso ali ustreznimi zakonskimi določbami.

b) V odločbah (prek spleta in brez povezave)

- V primeru zahteve za zaupnost je treba podatke opisati tako splošno, da ne vsebujejo poslovnih in trgovinskih skrivnosti ali drugih zaupnih informacij.
- Kadar odločba nujno vsebuje poslovne in trgovinske skrivnosti ali druge zaupne podatke, morajo biti ti zaupni podatki izvzeti iz objave, tako da se ustrezno popravijo posamezni deli. Treba je obdržati dve različici odločbe: popolno različico za obveščanje strank (ki ostane zaupna) in redigirano različico za objavo.

Mirnega reševanja sporov

- Vsi dokazi, ki se nanašajo na mirno poravnavo med ugovorom, izbrisom, pritožbenim postopkom ali mediacijo, bi se morali šteti za zaupne in načeloma niso na voljo za dostop do datotek na spletu ali za njihovo objavo.

3.4.5 Obdelava osebnih podatkov, osebnih podatkov, povezanih z zdravjem, ter občutljivih podatkov v datotekah in odločbah (anonimizacija)

Kot primer se lahko v skladu z veljavnim pravom anonimizirajo naslednje informacije v odločbah ali sodbah pritožbenega organa ali urada za intelektualno lastnino države članice : ime in identifikacijska številka fizičnih oseb.

Priporočila

I. Osebni podatki:

a) V datotekah (na spletu in brez povezave)

- Ti morajo biti izvzeti iz dostopa do datotek na spletu le na izrecno zahtevo, ki jo vloži stranka.
- Če tretja oseba zahteva dostop do dokazov, ki niso na voljo prek dostopa do datotek na spletu, pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice to zahtevo preuči za vsak primer posebej v skladu s svojo prakso ali ustreznimi zakonskimi določbami.

b) V odločbah (prek spleta in brez povezave)

- Katera koli stranka v postopku lahko zahteva izbris katerih koli osebnih podatkov, vključenih v odločbo. Zato so lahko izvzeti iz objave.

II. Osebni podatki, povezani z zdravjem, in občutljivi podatki ⁽⁹⁵⁾

a) V datotekah (na spletu in brez povezave)

- Pritožbeni organ ali urad za intelektualno lastnino države članice bi moral po uradni dolžnosti preučiti, ali dokazi vsebujejo osebne podatke, povezane z zdravjem, ali občutljive podatke, in bi jih morali v tem primeru izvzeti iz dostopa do datotek na spletu. Zato bi morali biti ti podatki izvzeti iz dostopa do datotek na spletu tudi brez posebne zahteve.

b) V odločbah (prek spleta in brez povezave)

- Osebne podatke, povezane z zdravjem, in občutljive podatke je treba izvzeti iz objave tako, da se ustrezno popravijo posamezni deli. Treba je obdržati dve različici odločbe: popolno različico za obveščanje strank (ki ostane zaupna) in redigirano različico za objavo.

⁽⁹⁵⁾ Kot je opisano v členu 9 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

4 PRILOGA 1

PREDLOGA

Odločba, zoper katero se lahko vloži pritožba/številka spisa: (navedite)
Priloge vsebujejo barvne elemente: DA / NE (samo v primeru vložitve po telefaksu)

KAZALO PRILOG

**Dokumenti in dokazila, vloženi v fizični obliki, elektronski obliki,
na nosilcih podatkov ali po telefaksu**

Priloga št.	Kratek opis priloge ⁽¹⁾	Število strani ⁽²⁾	Številka strani vloge, kadar se na dokaz sklicuje	Zahteva za zaupnost ⁽³⁾	Neobvezno Na katere posebne dele dokumenta (dokaza) se stranka, ki je vložila zahtevo, opira v podporo svojim trditvam
1.	Dopis z dne 10. oktobra 2017, ki ga je g. Green poslal ge. Smith	3	str. 2	Da	
2.	25 računov, januar 2017–junij 2018, NewCo Ltd.	60	str. 7		
3.	40 računov, januar 2016–junij 2018, ABC Ltd.	50	str. 15–16		
4.	Zaprisežena pisna izjava, 24/08/2018, ga. Green, izvršna direktorica NewCo Ltd.	1	str. 17–18	Da	
5.	Članek, ki ga je dr. Blue objavil 12. decembra 2017 v reviji GO 4/2017: „Zamenjava znamke X z znamko Y“, ki obravnava svojstven razlikovalni učinek znamke X	23	str. 30		str. 12
6.	Natisnjena različica spletne strani www.webpage1.com z dne 1. januarja 2019	5	str. 41		
7.	Videoposnetek, ki (na 00:07:42) prikazuje uporabo znamke X št. 123 456 789 na Razstavi potrošniških izdelkov za leto 2018 (datoteka „vid1.mp4“, predložena na pomnilniškem ključku USB)	n. r.	str. 45		00:07:42

⁽¹⁾ Kratek opis priloge, ki bralcu omogoča, da jasno razume naravo dokumenta ali dokaznega gradiva. Na primer, naslov ali vsebina dokumenta ali dokazila (tj. „dopis“, „licenčna pogodba v zvezi z blagovno znamko X“, „izpisek“), datum, avtor, naslovnik, stranke itd.

⁽²⁾ Prav tako mora biti vsaka priloga številčena.

⁽³⁾ Če je bila predložena zahteva za zaupnost in mora dokaz biti označen kot zaupen in ostati kot takšen, navedite: DA. Če ne: pustite prazen prostor. Utemeljitev zahteve za zaupnost je treba navesti ob predložitvi zaupnih podatkov.